

KOVOS
KELIV

ŽENGIANT

Laimėt arba mirt pasiryžom!

KOVOS KELIU ŽENGIANT

DAINŲ IR EILĖRAŠČIŲ RINKINYS

III tomas

Iš kovų su bolševikais
1944-50 m.m.

L L K S

PRISIKĖLIMO Apygardos leidinys

Būstinė - - - - - 1950

Inv. 5 131

Ryts Lietavos Sr
Vadovybei
Skiriamame Jam

v. 16
lei -

Prisikėlimas
Dienvedys
Vėjas

1950.09.28.

Neieškokite čia meno;
Tai, ką jūs išgirsit,
Yra mintys pavergtųjų,
Žengiančių pro mirtį.

Alkupėnas

Neiškokite čia meno;
Tai, ką jūs išdirsite,
yra mūsų pavergtųjų,
kengiančių pro mirtį.

Alkubėnas

Lietuva, Tėvyne mūsų,
Tu didvyrių žeme!
Iš praeities Tavo sūnūs
Te stiprybę semia.

Tegu Tavo vaikai eina
Vien takais dorybės,
Tegu dirba Tavo naudai
Ir žmonių gerybei.

Tegu saulė Lietuvos
Tamsumus pašalina,
Ir šviesa ir tiesa
Mūs žingsnius telydi.

Tegul meilė Lietuvos
Dega mūsų širdyse.
Vardan tos Lietuvos
Vienybė težydi!

1870
The following is a list of the names of the persons who were present at the meeting held on the 1st day of January 1870.

1. Mr. J. W. Smith
2. Mr. J. B. Jones
3. Mr. J. C. Brown
4. Mr. J. D. White
5. Mr. J. E. Green

6. Mr. J. F. Black
7. Mr. J. G. Gray
8. Mr. J. H. Blue
9. Mr. J. I. Red
10. Mr. J. K. Yellow

11. Mr. J. L. Purple
12. Mr. J. M. Orange
13. Mr. J. N. Pink
14. Mr. J. O. Brown
15. Mr. J. P. Green

Tau, Tévyne, mġaj gyvenimas ir jėgos!

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

G I R Ē N A S

VĪRĀPATĪE!

O, Viespatic, tautu Karalīsu,-
Meldīu kas valanda, Tave,-
Išlaisvink brangā tēvu šali,
Melsies nuskāsti jai tvane.

Išgirski maldā, Atpirkējau,
Juk Tau paštatama kenča,
Melsisvė, kryšius, grabus kelias
Ir girdymas tulāis karšis.

Pašvelki, didis Sutvėrėjau:
Čia sėaru vieni klana
Ir kraujas, kraujas... sukrekėjas,
Lavonu ištisi kalnai.

Čia žemė plašioja ištroskus
Vien laisvės, laisvės šaukdama,
O rytys sausas vis dar bloškin,-
Maldā jam žemės svetims.

Benorū, Dieve, sau aš laimės:
Slūsk mirti man, tik tautai duok
Malonę, kad ji vėliai laisvėj
Gyvent galėtu... Išvaduk!...

1949 m.

V y t e n i s

PAKELEIŠ KRYŽIUS

Keleivių pamirštas šiandieną
Ties vieškelių platybėm ryšiai.
Nekaišo jau Tavo purienom
Duktė šaliuojančių arimų.

Kadaisė darbščios bočių rankos
Prie vieškelio Tave pastatė,
Šiandien koliais dulkėtiais trankos
Pikti raudoni sijatai.

Ir liūdnas Tu žvelgi nuo kryžiaus
Į vieškelių platybių tolius;
Negi pavasarį sugrižus
Į tėviškės laukus ir klonius.

Ateina vakaras gėlėtom pievom,
Rasos perlais dabinaši žiedai...
- Tu mano tėviškę palaimink, Dieve, -
Puolęs po kryžiumi, melėžiu karštai.

1946 m., balandis

" " "
" " "
Tu esi Tēvynē man,
Mieļa Lietuva!
Visuomet Tavim didzinājies,
Nes Tu man sava.

Daug yra kraštų, šinai,
Daug es jū mačiau,
Bet iš jų visų grašiausis
Tai, Tēvyne, Tu!

Upiū, nēr Tavjį plačią,
Nēr aukštų kalnų,
Bet už kų, už kų, Tēvyne,
Taip Tave myliu? -

Cia gimiau ir augau aš,
Cia šlardien ouu,
Cia kiekvienas sedis kalba
Man žmogaus balsu.

Tad mylėk, Lietuvi, ją
Sirdimi visa,
Ar jai skaisčiai saulė šviestų,
Ar gili tamsa!

Pietų Lietuva

L a u k i n u k ė

LŪKŠIO ŠEŠELYS

Palikau velandėlei tave, skaudi jaunyste,
Ir lūkšio šešelyj šypsotis mėginu.
Besuvaldan krūtinės palkų laukų vienystėj,
Lyg mirštanti, troškimą iš karsto girdžiu.

Pakilau į beribų sparnais baltos paukštytės,
Ušsidegė įsuskal - blėninama šerija.
Sėilgai parymusi skis į sukštį
lauksia šis pražystančių lėlijų.

Zinau tąjį vardą, kurs šypsnį tą įpyne
Ir savo lūpoms kartoti mėginu.
Sapnuok kuklius sapnus, brangi tėvyne,
Ilgesy gyvytės šypsotis mėgina.

1949 m.

PRISIKĖLIMO AP MARSĄS

Prisikėlime, tu žodi stebuklingas,
 Tik dėl tavęs kovojame narsiai,
 Tik dėl tavęs ir mirti mes nebijom,
 Tik dėl tavęs, tik dėl tavęs tikrai!

Krūtinės' mūsų dvasia karščių glūdi,
 Birdys degs Tėvynės meilės asėina.
 Jaunystės žydinčias tik Tau aukojam,
 Tik Tau, Tėvyne mūsų mylima!

Mes laisvėj gimę - vergais nebūsim,
 Geriau mirtis, negu vergovė svetima,
 Geriau Tėvynės aukurą papuošim
 Savo krauju, lyg rožėm žydinčiom.

Po Prisikėlimo vėliava mes nusibūrę,
 Prikelsimė Tave kartu su vasaros žiedais,
 Te žydinčios alyvos Tavo veidą
 Ir mūsų atkovotą laisvę puoš.

Prisikelki, Tėvyne, iš karsto
 Naudonųjų tironų žiaurių,
 Te sūnūs Tavieji ir dukros
 Dau jau nevergauja niekada.

Prisikėlime, tu žodi stebuklingas,
 Tik dėl tavęs kovojame narsiai,
 Tik dėl tavęs ir mirti mes nebijom,
 Tik dėl tavęs, tik dėl tavęs tikrai!

1990 m., sausis

K e l e i v i s

TEVYNE MANO!

Tėvyne mano, Tu Motina brangiausia,
Brangesnė ir už gyvastį mano širdies.
Tik dėl Tavo gyvenimas ir jėgos menkos,
Tik dėl Tavo - vargų ir ašarų šalis!

Mylėjau Tave melle kūdikio nekalta,
Myliu jaunystės ugnine ir nežabota,
Myliu Tave šizidien plienu apkalta,
Myliu Tave aš ištrestą ir užmestą už grojų.

Gėlė nuskinda vysta ir gražiausiuos rūmuos,
Segieda paukštė narve, į laisvę žiūri vis.
Jūs nesanykit, atėjūnai, kad širdys mūsų
nelaisvėj tūnos, -
Geriau mirtis, negu vergų šalis!

49.07.04.

TAU, TĖVYNĖ, MANO DAINOS

Tik Tau, Tėvyne, aš dainuoju,
Tik Tau vienai, tik Tau vienai.
Tau savo širdį dovanuoju,
Nes Tave myliu nežinau.

Tavasis skausmas mano spandžia,
Su Tavia verkiu ir juokiuos,
Bet širdis naują dainą audžia -
Laisvą matyti Tave tikiuos.

Myliu, myliu Tave, Tėvyne,
Dainuoju dainą vien tik Tau!
Greit laisvė patekės aukštinė,
Jau rytą brėžiantį matau.

Kai narėsis sūnūs Tau, Tėvyne,
Laisvą savais pečiais parneš
Ir atsikvėps lengviau krutinė,
Tada linksmiau dainuosiu aš.

Tada dainuosiu apie meilę
Ir meilvus lino šiedelius,
Ir apie šėnarėlį gailią,
Kur prausė mano veidelius.

Aš Tau dainuosiu apie skausmą
Ir apie priešų šlaunims,
Apie Tėvynės meilės jausmą
Ir savo paliktus namus...

Tik Tau, Tėvyne, aš dainuoju,
Tik Tau vienai, tik Tau vienai.
Tau savo širdį dovanuoju,
Nes Tave myliu nežinau!

1949 m. vasara

P o e t a s

KAS GALĖTŲ SUPRASTI?

Kas galėtų suprasti mano širdį krūtinėj,
Kas atspės mano dvasios kelius,
Kas padės man jaunam toj kovoje begalinėj,
Kas pasaulius sukurs man šviesius?

Kas prikelia mano brolius iš miego gilaus?
Išdavikus tautos kas sudraus? (dauš?...
Išsklaidys tas kančias šite sapne klai-
Ar ilgai dar Tėvynė vergaus?

Kiek dienų pergyventa baisių, kruvinių,
Kiek dėl laisvės sudėta sukų!
Kiek nuslinko svajonių, kiek vilčių įstabių.
Paukšta tiek vargo, kančių!

Bers laisvės dienų nesatyt tolumoj,
Bers tamsoj tebeakerdai šalis,
Bet vis dega viltis mūsų širdyje - tautoj:
Greit praslinka tie sapnai ir naktis!

1948-9 m. žiema

S Ū N Ē N A S

TĒVJ ĒNNI

O Nemuno šalie, palaiminta būk amšiams,
 Nes Tavo sūnšs Tau garbę pelnījo mūšīnai.
 Ir šīandien dēl švīntandīs giedraus rytojaus
 Jū kraujās liejāsī ir vēl.

Nebūs veltī pralīetas tautas karēgiū kraujās,
 Neveltī kēnē mīrkstā jū kraujās.

Vē tai giedras rytojās Tau atēina, (riai.
 Linksmīau šīulbēs lietuvīškoj padangēj vītu-

Ir vēl langvīau Tu atsīkvēpsī
 Iš pē vergījos mētū ir kancījū,
 O šuvāsīems karēgiams, kurīe laīsvū īškevojo,
 Satsīksī rāmībē savē kēnēj jūdēj.

50.02.09.

MANO TAUTAI

Salie! Tu taip laisvą pamogus,
 Bepratus vergauti, kentėt.
 Kodėl Tu šlandieną paliegius,
 Sustojai gyventi, šydėt?

Salie Tu einiū didžiavyriū,
 Tu ankščiau garsi vis būvai,
 Kodėl gi laisva užsigimus
 Paniekinta vergo tapai?!

Kam leidi save taip niokioti?
 Pakelki Tu galvą aukščiau!
 Jėgų dar užteks Tau kovoti!
 Pabusk tik iš miego greičiau!

Sutrūks tuomet vergo rėkėliai,
 Dainelė linksmo sunkambės,
 Sugriš vėl pavasaris šalies,
 Tavieji laukai susydės.

1948-9 m. Žiema

Laukinukē

TĒVIKĒ

Josies veido neregējau
Šaltinēlyj ant vandens.
Ir be kociņū nemokējau - no,
Neprakalbinau akmens.

Susidrumstys vandenēlis
Ir mēlynē drumslins.
Tylus pilkas akmenēlis,
Šalis šemē kruvins...

Kedy pilka bitē nešē
I sugriantus naselins.
Ziedui ašera mūlāšē...
Aš... aš verkti negalju.

Tik ilgai, ilgai rymosju,
Birdi skaumas muskalans,
Gal jca šnabēdesi sumosju,
Josies skunde nobylans.

Josies veido neregējau
Šaltinēlio vandeny.
Tik sukalta prakalbtējo
Tēviškēlō akmeny.

1949 m. vasara

S Ē n ģ n a s

LAIŠVEI

O laisve, brangi, numylēta,
Sistmešālais laistytā lietuvio kraujā.
Ir šāndien dēl tavāš kovejā sūnā,
Dēl tavāš, o laisve, dēl tavāš tiktāi.

Graši buvai Tu kitados,
Sutrukiēsi vergijēš panāšus,
Bet vēl jaunāis retešāis kravināis
Tepāi vēl surakintā.

Kas gi tavē labiāš mylēš,
Negu širdis lietuvio?
Kas gi tavē vēl atkevos, o laisve,
Jei ne narsus lietuvio?

Bet kai atēis diēnā sūšros,
Iādēšāš kraujū ir ašarū upēliāi,
Kiekvieno lūpos' tu skambēsi
Su ašarom akys' ir āypsnū veidūosē.

50.03.01.

G I R Ē N A S

MATAU TAVE

Matau Tave ir nepažīstu - (ašaros...
Pas Tave vien tik ašaros, tik ašaros, tik
Kur plakusi jauna karšta širdis,
Dabar ledinis saussis pašalās.

Sakyk, sakyk, kas Tu, sakyk!
O gal ne Tu, ne Tu mana šalis gimateji? -
Bet Tu tyli, neatsakni,
Tik atsidūsti, suvalitoji...

Sakyk, kas Tu? - norēd padēt,
Tik neļīnās, ar līgalešiu,
Ar bus jēgū Tave pakelt
Iš taip bīstriņ, barbarišķū puvēsiņ.

Prisimānu Tave, dabar Tave pašīstu.
Juk Tu sešioliktoņ Vasario prisikēlei!
Padēsīn Tu, senut, padēsīn,
Tu greit pagysi, greit pakīlīsi vēliāi!

49.02.16.

PAVEROTAJAI

Gyvuoki per smēlus, tauta Tu karāygiū,
 Daugiau nevergnaki niekam, niekadā.
 Sekarā, vergavus vergijā pašīsti,
 Pašīsti rotešius vergijos taisios.

O laisvės Tu troškai ir trokšti šiandienā,
 - Sutrankyt rotešius vergijos!
 Laisvai pasidžiaugti žydriajā padangē,
 Laisvai atsikvėpti tėvynėj laisvoj.

Gana Tau vergauti, gana jau kančių
 Patyrei lig šiolei nemaža,
 Gana prikankino, Tėvyne, Tave
 Asijatiško barbaro ranka kruvina.

Kers daugel sukų Tu padėjai
 Ir kraujo praliejai nemaža,
 Židrėk! anšra švinta Tavoje padangėj,
 Vergijos nebū jau Taviesiems vaikams.

Tada Tu gyvuosi laisva ir didinga,
 Savųjų vaikų krauju atpirkta.
 Vaikams gi karāygiams ramybę suteiki
 Laisvesios Tėvynės kapuose šventuos.

50.01.25.

Laukinukė

TĖVYNEI

Neseniai javų varpos Tau lenkės
Vainikais vosilkų gražių.
Beliški, kad šalnos nušlanęs, -
Nešinas, ką širdy Tau nešu.

Beilgai neįdegusiais skruostais
Lauksiu šydint gražių piasvijų,
Būsi šaliną nuo veido nušluosčius
Gražesnė už šiedus lėlijų.

Šlaituose žiedeliai suminti
Vėl skleisis žibuoklių melsvų.
Pro rudenis vėjus nuklydus
Troškina Tau laisvės nešu.

1949 m. rudenio

K a š l a i t i s

L I E T U V A I

Išblyškusi saulė, aptemęs dangus
Ir teka šia kranjo upeliai.
Tai šia Lietuva, tai ji pavergta
Dejuoja kančiose paskendus.

Kodėl išblyško skaisti saulė,
Kuri šia švietė taip skaisčiai?
Kas giedrą dangų mus aptemdė,
Kurio mėlyne džiugėmės laisvai?

Mylėjo šį žemės kampelį kiekvienas,
Ir jaunas, ir senas, ir mažas, - visi,
Ir šiandien kas ją tebemyli,
Tas pasmerkta mirti Sibiro laukuose.

Nešis Tavo meilė mūsų širdyse,
Mylėjom - mylėsim Tave amžinai,
Už Tave ir mirsim Tave gindami,
Mūsų jėgos ir meilė tik Tau, Lietuva!

49.12.21.

P o e t a s

TĒVYNEI

Parymai Tu, kaip beržas prie kelio,
Suklupai po nelaisvės našta.
Be laisvės, be šviesos šiburėlio
Tu kentį, mano žeme šventa!

Tu slepi balaų skausmą savyje,-
Aš žinau, taip kentėt Tau sunku.
O Tėvyne! nesąskil ilgesyje -
Tu sulauksi dar laisvės dienų!

Juk nuo amžių toks Tavo likimas,
Tu nuo amžių grūmies - gyveni,
Tavo pievoms ir Tavo arimams
Vis šypsciai saulė šviesi.

Na tai kas, kad dabar vargas siaučia,
Na tai kas, kad čia ilgu, tamsu...
O Tėvyne, širdis mano jaučia,
Kad gyvent čia bus gers, ramu.

Pasitiksime mes suštantį rytą,
Atsikvėpsime krūtinės lengviau
Ir sušuksime laimingai, nušvitę:
- Nekentėsim jau niekad daugiau!

1948-9 m. Žiema

K e l e i v i s

NEPARDUOSIU TAVĖS

Tave kad parduočiau, Tėvyne Tu mana,
Kelius kartus man atėjūnai įkalbėjo,
O laisvė, turtais ir meile šlykščia,
Pardavus Tave, užmokėti pažadėjo.

Net nežavi man laisvė svėtimų,
Jų pirštais liesti turtais - kruvini.
Geriau rūbelis menkas ant pečių,
Kentėt ir vargt kartu su Tavimi.

Ne kartą kūdikystėj aš svajojau:
Kaip gera būt sukotis dėl Tėvynės. (Jau
Šiandien laimingas aš, - į laisvės kovą sto.
Ir skundas neišeis man iš krūtinės!

1949 m. ruduo

S Ū n ė n a s

TĖVIŠKAI

O Tėviške brangi, Tu mano numylėta,
Kaipau Tave šiandien pasruvusią krauju
Ir Tavo rankos kruvinais plieniniais pančiais
Šiandieną surakintos, tik nežinan, už ką.

Gal už tai, kad Tu esi małytė,
Gal už tai, kad Tu esi grafi,
Gal už tai, kad nieko Tu pavergt nenori
Žinodama, kad laisvė kiekvienam brangi.

O kiek kančių Tu jau petyrei,
Kiek daug Tavo sūnų, dukrų mirėta Sibire.
Ir to lavonas, kurs už laisvę teko vojo
Stai mėtos čia mieste ant gatvės apterėtos.

O Tėviške, žinok, kad geležis savaine dyla -
Sutrūkę kris nuo Tavo rankų pančiai geležiniai
Ir rādys pančių, kuries ant rankų raudonavo,
Pavirs į aušrą laisvės rytmečio šviessas.

50.03.17.

K e r n i u s

T A I P A K I L K I

Tai pakilk, šalis ginktoji
Iš vergijos ir kančios,
Kad Tėvynėj Lietuvoje
Kebėtų baudžiavos.

Ušaisojo narsūs sąnūs
Žengti laisvušės keliais,
Jie prieš smurtą bolševikų
Niekada nenusileis.

Mors šiandien dar vėtroš prausia
Uozius pakelės,
Bet jau laisvės rytas aušta
Sistosios šalies.

Skambės laisva autartinė,
Griš trečtiniai į namus
Ir išlaisvintoj Tėvynėj
Bus gyvenimas rarus.

O dabar karščiau į kovą
Su engėjais mūsų tautos.
Dievas laimins mūsų žygius
Uš laisvušę Lietuvon!

1949 m. pavasaris

KAI BŪNI TU LAISVA

Lietuva brangiausia,
Tėviške graži,
Savo sūnų krauju
Apsilaisčiusi esi.

Tu tokia suminta,
Tokia nesiški,
Savo ryškiaus veido
Parodyt negali.

Kiek sūnelių guli
Tavo upių laukuose,
Gatvės Tavo miestų
Plūsta kraujuose.

Ant leduotos gatvės
Jiems nešalta, ne! -
Už Tėvynės laisvę
Jiems kovot garbė.

Prisikels ta galia
Iš upių, laukų,
Sesės puoš Tavo vainiku
Iš trijų spalvų.

Nešibus karliokai
Viršūninkai visų -
Mums nereikia išgamų
Ant savo pečių.

Tu tokia mažytė -
Pracitis garai,
Išvijus mongolus
Vėl būsi šviesi.

L e u k i n u k e

DAR SUPLAK, ŠIRDIE!

Ak sumok sparnais, margoji kregėde,
Dar šiedais lelijų pasiūbuok.
Kas, kad lūpos ilgesiu sušnabėdo,
Kas, kad dienos pracity runoks.

Kas, kad vyšnios jau seniai nusirpo,-
Baltes pusnys nera iš sutemos...
Balvės šuvių vėl sutrisitavo,-
Glaudžias švinas prie širdies tautos.

Lange gėles gruodis įgrafavo,
Sausis šalčini skarele pamos.
Metai ilgesiu skaudžiu sutirpo,
Metai džiaugsmą baltąjį sumos.

Dar nemirk, širdie, margoji kregėde,
Dar šiedų baltų parink.
Lūpos ilgesio malda sušnabėda...
Gruzias metai sopulį sutrint.

1949 m. ruduo

DĖL TĖVYNĖS IR LAISVĖS

Kuo neatmenamų laikų čia mūsų Tėvynė,
Čia ilgis seneliai mums laisvą apgynę,
Daug amžių su priešais kariavę,
Už laisvą ir į amžinybę nukeliavę.

Kai priešas užpuldavo šalį,
Kai šauklis šaukdavo juos,
Visi jie kaip vienas
Stodavo ginti šalies.

Jie gynė ir narsiai kovojo,
Išgarsino vardą šalies.
Jei tekdavo kiti už laisvą -
Nebodavo jie nė mirties.

Ir mes taip pat mylim Tėvynę,
Dėl Tėvynės ir laisvės kovojam
Ir statom save į pavojų,
Kad šnarėtų laisvi vasarojai.

49.03.04.

T e g i m a n t a s

TU ILGIESI AUŠROS

Ke nusviro galva, ke nerimata širdis,
Ke banguoja ir virpa krūtinė?
Tu suklopas verki, Tau bėsi ši naktis,
Tu ilgiesi aušros, o Tėvyne!

Tik drąsos, mylima! tik vilties dar daugiau,
Tu sulauksi aušros dar ankainės!
Tu pameši vargus, atakvėpsi lengviau,
Nepelėšys Tau skausmas krūtinės.

Susirinksim tuomet mes, kaip viena šeima
Prie Tavo, kaip prie motinos savo.
Ir gyvenai tuomet Tu laisva, mylima,
Mes išklosim šiedais kelią Tavo.

1948-9 m. Žiema

LAISVĒS IĒSILGUS

Bēbeskamba linksmos dainos
 Tēvynē laukuos.
 Keli cetai smāsis virto
 Priespaudēj, varguos.

Taip eina vargo dienas,
 Pasruvē kraujos.
 - Kas mums ašaras nušņostys,
 Kas širdi paguos?

Verks vienlīi bezlīlīsi,
 Svyrē pakaly.
 Kaškā šabādāsi pušpitēs
 Miško pakrašty.

Daug naujū kopū iēdygo
 Pakeliuos, laukuos.
 Daug tantiečīj mirtī rado
 Sibiro kraštuos.

Jau gyvenīmas pabodo
 Pilnas sepulīj, -
 Iēsīlgau laisvēs zaulēs,
 Josios spīndalīj.

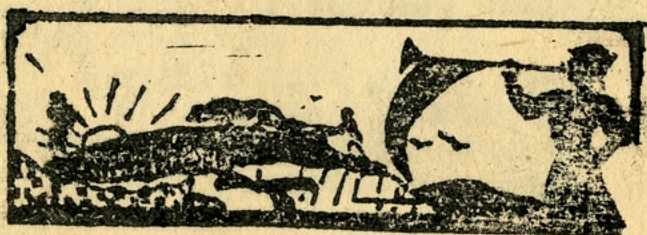
Svetimujū bātai trypia
 Zemē Lietuvas.
 Beša vēliavā raudonā
 Iēgama tautos.

Ēt neliēk, brangi Tēvne,
Ašarū neliek!
Greit' atbrūks vergijos paņčiai,
Āis viskas per niek.

Sugrāžinsim laisvās dienas
Ķ Tavo laukus.
Viskas keičiasi ir mainos -
Anālais tāp nebūs.

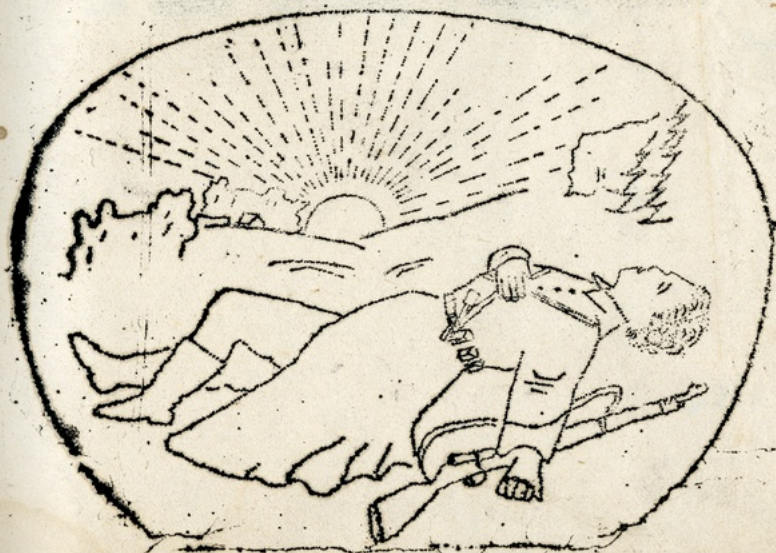
Gal ir daudz saku sudēsins,
Prarētēsins mēs,
Ēt kovosim uē idēja,
Uē dienas laisvas.

1949 m. pavasaris

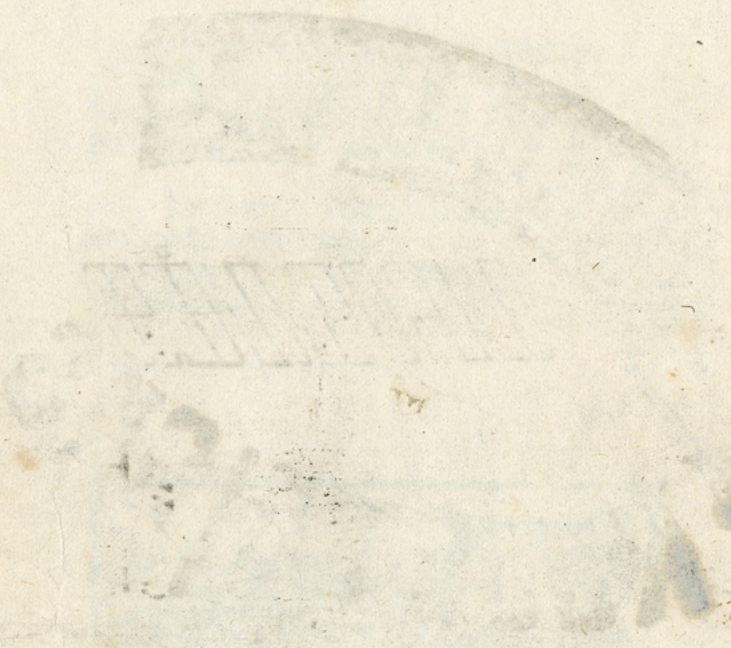

Mēs zvīņom, kaĉ Tēvynē bētiĉ laisva!

PAULSIENS
LATVIANĒ
KĻAUTUVAIS

THE HISTORY OF THE

O i e l i s

ŽUVUSIENS

Palikote žemę apverkti drangų,
Negrįšit jam niekad čion vėliai,
Stovyklas senas iš girių žalių
Į kitą pasaulį perkėlę.

Garbė Jūs' sklis amžiais, nors daugel
Kur ilsisi kaulai didvyrių, (kapų,
Neškinomais liks, - dalis sąsaulų,
Lentis ką iš mūsų išskyrė.

O, motina žeme! Maitintoja mūsų,
Lengva būti savo karštygiams!
Ir Viešpats Dausų, meilingas Jiems bus
Po žemės klajonių ir lygių.

C i r ě n a s

ZOVUBIAN

Pirmųjų jaunystės dienų kelyje
Išėjęs į vargą ir vėjus
Su meile širdyje, drąsa veidnose
Kovot už Tėvyną išėjęs,

Dar nematęs šviesos, vien tik ilga naktis,
O laisvą išvysti tikėjai,
Parnešt ją pačiam, nepradyt dovanų,-
Paklusti prabėdžių idėjom.

Ach, žara per toli, dar šviesos nematyt,
Jan Tu kelyje ten parpuolęs.
Ilsėkis, brole, žygį tęsim toliau,-
Negrįšim be laisvės namolei.

Už darbus kilnius, už kentėtus vargus
Tėvynė globos Tavo kapą,
Papuoš jį dainoms, atminimais dabina,
Naujų laikų didvyriu tapęs.

49.06.15.

ŠAPALUI, ŽUVUSIAM 46.07.06.

Aušo rytas tylus, ramus,
 Rausva žara spindėjo.
 Klaidi kalkosvaidžių gaidai
 Pagiriais nusidėjo.

Beilsinčius partizanus
 Švedistai užtiko,
 Ramiam giružės pakrašty
 Šaisus mūšis įvyko.

Suošė eglės ir beržai,
 Ažuolai sušlėmėjo,
 Šuo šakų pabiro rase,
 Kai giria gaust pradėjo.

Dvi valandas tęsė kova,
 Daug MVD-istų krito,
 Iš partizanų vienas tik
 Nematė saulės ryto.

Gelbėdamas gyvybę brolių
 Kentis vienas paliko
 Ir laisvą mylinti širdis
 Švino kulką sutiko.

Šrauju pasravirusius rytuos
 Škaišti saulė tekejo,
 Nire giružės pakrašty
 Kurs Tėvyną mylėjo.

Už laisvą Tėvynės brangios
 Numirti jam reikėjo,
 Niekinas žmogūdužių gaujos
 Kravinas gatvėj galėjo.

GIRĖNUI, ŽUVUBIAN 49.08.13.

Savanorio kūrėjo sūnau!
Kaip neilgą gyvenimo kelią
Teko eit. Ji šiandien jau
Prisiminus vien širdį tik gelia.

Dar būdamas vaikas mažam mokinių
Būreliui buvai Tu vadovas,
Kai alkanos gaujės, laukinių kraštų
Uždėjo grandines vergovės.

Kai piantuvai, kūjai pradingo rytuos -
Uškrido rudasis erelis,
Ne vien mokalo knygos' ieškojai gaivos,-
Tau šildė krūtinę lapelis

"Į Laisvę", kai nešdavai ten,
Kur liepdavo nešti tėvynė.
Grįžus piantuvasm vėl mūs kraštan,
Eręstanti neštvėso krūtinė.

Vėl būrelyj moksleivių, kurių
Tikslas buvo garbingas, kilnus.
Kada išdavė vienas iš jų -
Kalins ir kūrėjo sūnus.

Užverbuetas grįžai. Išdaviko
Kelias skirtas ne Tau. Su ginklu
Tęsei kovą. Jau daug brolių krito
Už laisvę. Tad Tu - vieton jų!

Netroškait sau laimės, mirties net žoldei
Iš Dievo, tik tautai kad duotų
Malonę gyventi vėl laisvai,
Iš kraujo, kančių išvadotų.

Savenorio kūrėjo sūnau!
Kaip neilgai gyvenimo kelias
Bet garbingaiėjai. Fryliktoį jau
Tu suklypęs - už gimtą šalę!

49.08.30.

S Ū N Ė N A S

ŽUVUSIAM PARTIZANUI

Tautos sūnau, Tu jos karšygi,
Kritai Tu nelygioj, šiaurioj kovoj,
Už ką Tave nuo mūs atskyrė
Šiauriausio budelio ranka?

Juk Tu nėjai į Arijos laukus
Ieškot sau laimės, grobti turtų
Ir Tu netroškai kraujo kito,
Kaip jo kad trokšta Arijos vilkai.

Tu gynai savo tėvų žemę numylėtą,
Aplietą prakaitu lietuvišku
Ir tai, kas lietuviui yra brangiausia -
Tai laisvę, laisvę, atpirktą krauju.

49.11.09.

KALMYŅŅ 1945 m. KAUCYNĒS

- Kur esit pavargš, pabūkit,
 Ušnikit, sūneliai, ramiai... -
 O šnipas, už lango prītūpš,
 Klausē širdim linksmā, stydāšiai.

Vos tamā, šviesā mugalējo,
 Vos pakilo sukētyn vutarinai,
 Mašinos strībū priartējo
 Ir ušvirē mūšis tenai.

Priešū daug, partizansai - tik trys -
 Per daug kovai jēgos nelygios!
 Šūviai - krinta jau du pas duris -
 Vyturēlio akis taikliai ies.

Ir šidikas, Genys nepašista visai
 Kas baimē karismā mūšio lauke.
 Štai, iākrinta iē rankū keliems šautuvai,
 Ten sušēstas raitosi, kaukia.

Bet lenta ir jums nekelti daugian -
 Tēvynē aukū reikalauja. (pirmaun,
 Mēto, sparde Jū kūnus viens nē kitā
 Kraujas priešū reukas skalsauja.

Vyturēlis kraujūoc, bet dar plaka širdis,
 Tik buvo apalpšs mūs šūvio.
 Īmestā i vežimā trunkia miestān arklys,-
 Dar draugus kitus iēduot turi.

Sparde galvą, skruostus, velka už plaukų,
Kamščiu dūšio peršautą krūtinę. (39, -
- šur draugai, pasakyk, kraujo trokštam ir
Vyturelis ramus ir vis tyli.

.....
.....
Vare gyvalius lauk, velka rūbas, baldus,
Berinat kraujo kvapą pajutę.
Nemas dega, smagu - koks vaisidas gražus,
Dar muša metalę senutę.

Pasidžiaukit, tegu, gal būt neilgai, -
Atkeršys kiti už tą skriaudą.
Kraujas nekaltų šaukims keršto amžinai,
Kai švusių motinos rauda.

.....
.....
Krint' lietus ne vandens, bet švino sunkaus,
Jums atpildas, išgamos, siena!
Pakliūrekit sustoję to vaisido gražaus,
Paklausykite kulkesvaidžių gaisrą.

Stribas glaudžias prie šonės - ne motina tau,
Tu pardavei ją atėjūnams.
Iš kišenų pabyra vagti smulkūs daiktai,
Po švarku vieta gi - lenciūgams.

49.11.20.

PAULIUI, ŽUVUSIAM 49.06.04.

Kulkesvaidžiai juokas už miško,
 Nejaugi kaitynės, ar kas?
 Motulė kaip drobė išblyško
 Ir lauzė iš skausmo rankas.

Sūneli, brangusis Tu mano,
 Tu žinai - man jaučia širdis.
 Tokia jau dalis buvo Tavo:
 Pavejai, kova ir mirtis.

Ir žuvai Tu, drąsus auksaplauki,
 Neprikels niekados Tavo - nieks.
 Per Tėvišką debesys plaukis,
 Juodi debesys Tave prislėgs.

Kaitynėse narsiai kovojai,
 Drąsus iki galo buvai
 Ir keturias priešus paklojai,
 Už laisvą garbingai žuvai.

Verkia Tavo dangus nuosiminęs,
 Ramunėlė balta pakaly.
 Melniksmos rytoj bus Sekminės,
 Nemielį berželiai žali...

Sesutės seklydį iškaišė
 Sekminių berželiais žaliais.
 Veltui lauks ateinant į vaišes,
 Veltui žvelgs pro langą bailiai.

Bernužēlie nēlauk, nēlynake,
Nepuoški berželinis nasus.
Dār vakar širdis Jojo plakē,
Šiandien jau Jis ilsis rams.

Dvasis namaris kovon mus lydēs -
Užuusti vien kņā tegali! (budēs -
Jei kiekvienas lietuvis taip uē laisvs
Išvaduosime mylimā šali!

49.06.05.

TU NESUGRĪZI

Aš mačīnu, kai šarcs vakaruosē gese,
 Kai pasaļu nyko raudoni Riedai.
 Apsiņārojo Tavo grašies akys
 Ir, sudie pasakās, tyliai išejai.

O kai nakties tēssa apgaubē sodybas,
 Mēnulis pakilo virš šalių miškų.
 Tik švelnus vējēlis kartojo sudievu,
 Tā tylų sudievu, kur ištarei Tu.

Penki metāi tarsi drugēlaini prascrio,
 Palikdami upes sšarų grandšijų.
 Daug šarų ušgese uš tylų sodybų,
 Bet Tu nesugrīši lauko takuēcin.

49.10.15.

ŽUVUSIAM ŽAIBUI

Iš krašto, kur Daškija visi vadina,
Palikęs senesius tėvus išėjai
Kovoti už laisvą, brangiąją Tėvyną,
Aukoti save vien tik jai.

Naikindamas priešus, globodamas draugus,
Bekartą Tu mirčiai švelnei į akis.
Sušėliatįjį draugą nešei per miškus,
Atimdamas priešui viltis.

Kuklus Tu buvai ir didžiulietis nemėgai,
Kors vardą koven Žaibo pasirinkai.
Į kovąėjai drąsiai ir ryžtingai,
Mirties nebijojai visai.

Tu sniegui pirmajam iškritus išėjai,
Palikęs gyvent tris draugus pasiškėj,
Bet Dievas taip leido, neilgai viešėjai,
Žuvai bekovodams tenai.

Tikėjai vėl dieną praleidęs laimingai
Sugriūti atgal pas savuosius draugus,
Bet priešui apsupus garbingai kovojai,
Nukaudamas jųją vadus.

Iš degančio namo laimingai išbėgai,
Sunaikinęs keturius priešus staiga.
Vėl kentis turėjai slapukus satikęs,
Sušvitęs, Žaibeli, dingai.

Lietuvos žemelėj išėkisi, drąsuoli,
Mes likę gyvi vis kovosim toliau.
Išnaikinsim niekšus, išvysim grobuonis
Ir laisvė nušvie mums tada!

SAUSIŲ, ŽUVUŠIAN 49.12.09.

Prabėgo tamsioji naktis,
Rytuose pakilo aušrinė.
Sūnus lyg miega ramiai, nepabunda,
Tik pasruvus krauju Jo krūtinė.

Vėmigo Jis amžinai miegu
Ir niekad, niekad nepabus,
Tik kiindis troškimai, ankstyva mirtis
Įamžinta gyvenime bus.

Išaušo rytas šviesus,
Tik debesys kilo rytuose.
Tau karstas paruoštas puikus
Ant gatvės purvinos Gudžiūnuose.

Šios žemės kelioną baigai,
Kurioje tiek vargo patyrei
Ir amžiams sudievu visiems pasakai
Tą naktį taip tyliai, taip tyliai...

Motutei senai kiek kančių,
Apalpo išgirdus šią žinią.
Ir verkė Tavo ne viena lietuvaite
Tylioj mėnesienės naktyje.

Snaigės apkloė Tavo kapą,
Ir šaliuosius Tėvynės laukus,
O mes sesės Tau, mylimas broli,
Kupinsim maldų vainikus.

Laisvės rytas išauš -
Neprikels Tavo Laisvės Varp gaudimas.
Tu mūsų širdy nemirtingas likai,
Tu, nuakintas Riedeli ankstyvas!

VIRTUKŲ 1945 m. KAUTIŠĖS

O tėvyne, dėl Tavęs mes kentis
 Nepabūgsim, nors priešų daugiau!
 Su mumis teisingasis pasaulis,
 Jūs - vergai be teisių žmogaus.

Nepabūgsim, nors krisis ne vienas
 Ir lavonais gatves padabinsim.
 Nebaisu, tekvatojasi plienas, -
 Plienu kelią mes laisvėn praskinsim.

Štai jau krenta kovoje lietuviai,
 Gimtą žemę dar kartą bučiuoja.
 Priešo leistas taiklus buvo šūvis, -
 Per kratinę jam kraujas vingiuoja.

Šalia lūšta jaunutis medelis -
 Tai pilkųjų arimų dukra.
 Dar antra, ir trečios toks pat kelias,
 Švelniai glaudžias velėna drėgna.

Pasažū baigia plienas kvatoti,
 Pritis-tinęs kraujo, ugnies.
 Meldžias lapais beržai sugaloti
 Ir mirštantiems siunčia sudie.

Keturielika širdžių pamilo
 Gimtos žemės silvą tylų.
 Sumanolės rankas apkabino
 Ir, prigėrusios kraujo, užmigo.

48.10.12.

TU IŠEJAI

Vakarais vakarą ėvsigždėta,
Kai suokė lakštutė tyliai,
Tu, pabučiavęs veidą raukšlėtą,
Per laukų arimus nuėjai.

Per motinos veidą raukšlėtą
Riedėjo ašara tyliai,
Kas ji dalies Tavo nežinojo,
Ar sugrišai Tu vėl vakarais.

Tu ilgai drąsiai į toli
Per laukus, laistytus prakaitu Tavu,
Ir nežinojai, kad rasi ten guolį,
Kur bėgiojai, būdamas mažu.

Burliškai Tau kelis paslojo,
Tu kovojai su jais taip narsiai
Ir ant arimų padėjai Tu galvą,
Kas Tu vienas, o jų - šimtai.

Kulka pervėrė dievyrie krūtiną,
Jis nesikels kovoti jau,
Beateis pas draugus į pušyną,
Bedainuos su jais daugiau.

Pasukojo Jis save gyvybę
Kovoje už laisvą tautas,
Kad jo gintasis kraštas nuo priešų
Būtų laisvas visados.

49.12.24.

SNIĒGO ZVAIGŽDUTĒ

Mirtis dvelkia slēnīši ir kalnelīni,
 Ir šitēlīši nubarstē lapus.
 Nytāis zemē gruodas sutraukia,
 Vidūdienā telkšo balutēj vanduo.

Pilki debesys plaukia padangōj,
 Snars šakos nedeliņ plikū.
 Firma snaiģē ant zemēs nukrito
 Ir pranyko tarp purvo klanū.

Ji vienīša sēdi po langu,
 Bet kodēl nesiņypsaī šīandien?
 Akys liūdnes ir švilgenis sustingōs,
 Škausmo šypcena blankiam veidē.

Ir liūdi sesutē parymus,
 Vakar broļi nušovē miške.
 Šīandien kruvinas jis pagulēdytas
 Ant sušalusies gatvēs mīeste.

Firma snaiģē baltutē nukrito
 Ant krūtīnēs, kulkes pervertēs
 Ir, sumirkusi ī stingstantī kraujā,
 Uē Jī taris - uē laisvā tautos...

49.10.19.

PALAPIŠIŲ 46.07.06. KAUTIŲS

Apkasai, kambarėliai mažyčiai
Ant kalnelio Palapišių miške.
Daug gyvena kovotojų šiešia,
Jiems lakštutė gieda vakare.

Šeštos rytą, vos saulei pakilus
(Nešinojo, išdaviku kad bus
Vienas jų, kurs į žygi išėjo
Ir pakliuvo į priešų negus),

Buvo mūšis, kulkesvaidėliai grojo,
Granatų spengimas kurtus.
Apkasuos valandas tris kovoje, -
Daug burliokų negriš į namus.

Mūsų daug, bet prisėti negali, -
Nyli švinas atelvių kūnus.
Firma stumia eglutę ir mano,
Kad kovotojas bus nebudrus.

Apsirikot! tad žūkit, prakeiktii!
Nepavyks jokia jų klasta!
Vadas taria, kad trauktis jau reikia -
Šovinių, haigiasi atsarga.

Aštuoni drąsiausieji vyrai
Firmi turi pralaužt apsupimą.
Nesvarbu, nors švinas ir byra, -
Dar padidint granatų spengimą!

Pirmiesiems laimingai pavyko.
Tik vieno vardą vis minės
Lietuva, kurs lauke mūšio like
Miegoti už laisvą šalies!

K e r n i u s

KHOKODILUI, ŽUVUSIAM 49.01.23.

Tu išėjai būrin kovotojų,
Kai žemę dengė baltos sniegės,
Su viltimi ir ryžtu giliau
Kovot už laisvą pasirengęs.

Šet gyvenimo ranka klastinga
Išskyrė Tave iš mūsų.
Kai žemė verkė sustingus -
Žuvai Tu lauke mūšio.

Akis ne motina užspaudė,
Nematė brolio, mylimo,
Tik gatvėje barbarai spardė
Ir lydbarnių apstojusią gaują,

Nebeskanbės Tave dainos balsas
Tyliais gegužės vakarais,
Tik palikai mums savo vardą
Ir ryžtą lengti protėvių keliais.

49.04.15.

Z s u n y s

LIZDAIKAI, ŽUVONIAM 1949 m.

Štai pavasarėlis, medžiai sušaliavo,
Gegutė kukuoja viršūnės' klevą,
Bet Tu negirdėsi jos liūdne balselio,
Priešlėgtas ilnias arimą juodų.

Keatsis motulė, neaplankys kape,
Tiktai sšarėles lies jina! gailiai,
Ir pietų vėjelis pasiūbuos ten klevą
Ir dainuos dainelę taip liūdnei, liūdnei.

Nesulankęs laisvės Tu padėjai galvą,
Dėl savo Tėvynės pasidarbavai.
Tau rusai šikarieji išplėšė gyvybę
Už tai, kad Tėvynę mylėjai karštai.

1949 m. pavasaris

ZIOMUI, ŽUVOSIAM 47.06.26.

Išėjai Tu, palikęs motulę
Po sunkia nelaisvės našta.
Bus raduo, vėsulai staugs įsintę,
Tik Tu niekad negrįši jau čia.

Ilg kad vakar, kenu Tavo veidą
Piliną skausmo ir liūdnas akis
Kai ištaręs: - Sudie, aš mirštu jau, -
Amžinybės pravėrei duris.

Tavęs nepuošė puikus vainikas,
Nemirgėjo švokatė gelsva.
Kopą pylė tautos išdavikai
Kai užmiega pasaulis, slapčia.

Lenkė galvas beriai sugaleti,
O iš skausmo prėbilo skauso,
Kada bučelių pirštai kraujuoti
Brąškė rūbus nuo kūno Tavo.

Nebeglostyai niekad motulės,
Kaulspanai jai mirus akių.
Bet neveltui krauju šem; laistei, -
Kels tėvynė, tik nekelsi kartu!

1949 m., kovas

PRIE PARTIZĀNO KAPO

Tyliā naktī, vasarēlēs
 Ājam pamiške šalīa
 Ir sustojam pailnēti
 Po jaunute drebule.

Deģē švaigždēs sidabrinēs
 Tamsiam mēlynam skliaute.
 Dainelā šinlbejo graudēiā
 Pilka lakstutē miške.

Kur jā rasti - nešinojam,
 Kai laidojo - nomačiam,
 Tik, prisimenu, Jam šuvus
 Aš labai graudēiai verkiam.

Tarp šaliū, jaunū egleičiū,
 Menkai apšviesta švaigždēiū,
 Pamešiam apšviesta kapā,
 Kurī šignakt puošt turim.

Prisiartinam iē lēto
 Prie kapo, jau ušmiršto.
 Jis apšviests, neravētas,
 Nicks gēlām nepuošia jo.

Akys ašarom pasruvo,
 Širdis plakē neramiai.
 Melenkē galvos vergējui -
 Jā ušmigdē anšīnai.

Kelīnan, kiek aš rymoju
Dievai maldą niūdama,
Kad nekaltą partizaną
Glanstų po savo skraiste.

Žarcs sukosi į rytus,
Atbude visa gasta,
Aš baltais šiedais ramunių
Fuošiau kapą apleista.

Regul ilisai ramybėj
Luvos už laisvą tautos.
Kai suduš vergijos pandiai,
Mes papuošim kapą Jo.

1949 m. ruduo

ŽADGALIAI, ŽUVUSIAM 49.08.13.

Kai tėvyną užspaudė vergovės našta -
Jai savo jėgas paaukojai.
Su drąsa širdyje, rankoje knyga
Pagal našių ir jėgas kevojai.

Dėl geresnės ateities negailėjai aukos,
Vargų daug dėl laisvės patyrei.
Okupantui galvos melonkai niekada,
Ar jis radas, ar atplaukęs iš tyrų.

Nepatiko bolševizui tavo meilė šventai
Tėvynei, jos prisikėlimui.
Kisim pasirodė dar jaunas elgeta,
Jo terbos ne duona, bet - šviniai.

Nors dar jaunas visai, klaustą Tu supratai -
Kitu keliu švinas pasuko.
Kad' sugrižo sunkiausi vergovės laikai,
Tęsti kovą jėgų nepritrūko.

Nors sveikata silpna, nežėjuoji niekada,
Kini, nors ir klumpi nekarta.
Vėl pakylė, poilsio dar teli valanda,
Tęset reikia priešaiką tartą.

Tai tęsi su džiaugsmu, nors ir sunkią
Pareigą Tėvynei uždėjo.
Štai, paskendus vainikuos šalines
Iryliktoji ragplūšio atėjo.

Tėvynės vardu didį žygi tąsei,
Bet tikslu pasiekti nelemta.
Pastoje Tau kelia priešą šimtai,
Matai, vienas Jūsų jau krenta...

Kautynių sukūry pajunti, kad silpsti,
Per smilkinį kraujas sravens.
- Tęskit kautynes, nepasiduokit gyvi! -
Kartą paskutiniį lūpos tarė.

Ilsėkis ramiai, Tėvynės sūnau!
Mes Tave ilgai dar minėsime
Su skausmu širdy, liūdesys veidus gaubs,
Tavo žygius ir darbus tęsėsim!

49.10.13.

ŽUVUSIAM PARTIZANUI

Tą vakarą vyrai išėjo į žygį,
 Naktis buvo tamsi, be žvaigždžių.
 Tamsios sutemos tėvišką supo,
 Migma krito ant vyrų pečių.

Čia kelias vingiuotas, žalia pamiškė,
 Čia žingsniai tyliai nuaidėjo,
 Čia salvos žuvių, kaip audros ledai,
 Pakirto pirmuosius kelyje.

Dar keletą žingsnių - ant žemės kritai,
 Pats peršovei savo krūtinę,
 O gūstančios akys dar vis žvelgė tamson,
 Kaip skęsta miglose tėvynė.

Ką matei Tu prieš mirtį šansoje,
 Ar tas žvaigždės, kur šviečia naktį,
 Ar mamytės išblyškusi veidą
 Ir jos užvertas žydrias akis.

Meseniai Tave ant rankų nešiojo mamytė,
 Kiek be miego praleido naktų,
 Dar meseniai prie kalėdų eglutės
 Žaidai su savo broliukais kartu.

Mis smėliai, atkins gal tą laiką lietuviai,
 Kaip augo kasdieną vis nauji kapai,
 Kaip mėtė ir spardė ant gatvių jų kūnus,
 Kaip nyke gražiai jaunystės žiedai.

50.02.15.

LAŅČIŅ 45.02.19. KAUTYNĒS

Ēgaliu es ušmigt naktimis,
 Kai langinē verkamingsai čirena.
 Koli metai atgal
 Ji man balisā tragedijā sena.

Ten miākas nerimo, deļavo,
 Per nakt vėjai daužēs inirtā,
 Ir suštančig dienā sutiko
 Kulkosvaišāi, sēdami sirti.

Stovykla, partizānai ilsojēs
 Atējā iš tolino kelio.
 Nuo sirties per nakti jie bēgo,
 Tik liķinā šinoti kas gali?

Tarp jū išdavikas budējo,
 Judas sašines priekaištā atmetē.
 Ach, kodēl šemē jo neprarijo,
 Kodēl jisai negimē akmeniu?

Debojys ten tamsās nusiļeide
 Ir smaigēs retkarčiais krito,
 Taip pasveikino suštančig dienā
 Vasariē penkioliktos rytā.

Saulutē niāriai ušsimerkē, -
 Jai balisu šisrēti ī tai,
 Kaip krinta šiaurieje kovoje
 Geriausi Tēvynēs sūnai.

Ir švaistės mirtis ten įsintus,
Cyvi Jie niekašos nepasiduos.
Geriau mirt savo Tėviškės žemėj,
Ne šiaurinių plėšikų naguos.

Kaip balsu, kaip balsu draugams,
Kurie kartu kovojo, gyveno.
- Ko veidas išbalio, širdėkit, -
Jam smilkiniu kraujas sruvena.

Ir pirštai sustingę nulinksta,
Automato daugiau nereikės,
Nei miško draugų, nei motutės
Jo akys daugiau neregės.

Jie bėgo, juos vijo mirtis,
Ją dangul prie žemės susmuko,
O kraujas upeliais tekėjo, -
Čia baisiausia mirtis įsisuko.

Širdėjo nulindę, skausmingi
Aglės, beršai net mustebę,
Ko krauju paraudo, pasruvo
Ši pavasarišis šydinti žemė.

Kai išgirs šitą šinią motutė,
Jos širdį sukautys ledu,
Kad vasario bešieliktos rytą gulėjo
Gatvėje dvidešimt du.

Vėjelis ten glostė, bušlavo
Jų kruvinas lūpas, akis.
Artimieji atsisveikint negavo,
Nors plyšo iš skausmo širdis.

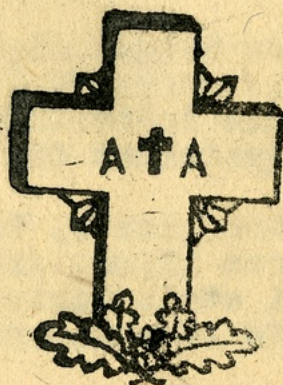
Kelauki, motule, sūnelio,-
Negriš Jisai šiandien nei ryt,
Nors klausai draugų, kuris griše,
- Gal teko Jį gyvą matyti?

Vežiojo iš miesto į miestą,
Išniekino išjuckė kūnus.
Tegul sniegės uždengia tą kraują,
O žemė lengva Jisam tebūnie!

Širdis užmiršt Jų negali,
Nepakelia širdis skriaudęs.
Tuščia, tuščia sodžiuose liko,
Nesugrįšt į namus niekada.

Beržai amžinai ten šlamės,
Kokia baisi tragedija vyko,
Gal nelinoma ranka padės
Ant mylimo kapo vainiką.

49.09.08.

Erassa, iätverne ir Tšvynöe meilö
tevačovauja muše!

1918

ROU TOU

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

VĀVUI
(ī poezijas albumā)

Kai prašā prašātingas košmaras,
Laišvės Gēlēs išmargins laukus,
Eus jdoma po pergalēs karo
Pasklaidyt atminimū knygas.

Ir atgys atminimū šēšēlinos
Iškentēti laikai Lietuvas,
Kai jos sūnūs iš priespaudes kēlēs,
Kad jai laisvā ir vėl atkovot.

Prieš akis slinks, kaip kino ekrane,
Pergventū kautyniū veisdei
Ir draugai tū kovū - partizanaī...
Daug jū prislēgē šēnā šaltai.

Suskambēs ausyse šēšiai tvirti -
Tavo, Vade, komanda griežta,
Kai pro ugnī ir kulkas, ir mirtī
Vedai pergalēs plieno ranka.

.....

Ēt krašte dar vis siauđia vergija,
Daug dar reikia nugalēti pavojū.
Tikis tik: su Tavim priešakyje
Įšgytuosim ī laisvā rytojū.

1946-7 m. liema

* * * *

Su automatu rankoj,
 Su ryštumu širdy
 Liekuos tėvų šaly,
 Ar gėlės žydi lankoj,
 Ar vėsulai, ar pūgos
 (Širdis jų nepabūgo),
 Ar tai perkūnai trankos.

Mama juk išmokino,
 Kaip Tėvišką mylėt,
 Jėgų jai negailėt...
 Kaip mirti dėl Tėvynės...
 Čia vieškeliai pliki
 Jos kojom suminti, -
 Čia motinos giminė.

Likimas tat Tėvynės, -
 Taip pat mana lemtis...
 Jau baigias jos naktis, -
 Žara matyt, vaikiniai!
 Ir, dingstant jos kančiom,
 Sutviks naujom spalvom
 Gyvenimas Tėvynės.

Su automatu rankoj,
 Su ryštumu širdy
 Kudžiu tėvų šaly,
 Šere nabežydi lankos.
 Mama juk išmokino
 Nelikt varguos Tėvynės,
 Tat vėsulai tetrankos!

49.06.03.

V Ė J A S

Mes - drąsūs, kaip ereliai,
Tvirti, kaip ašiniai.
Tiesus mūs laisvės kelias,-
Mūs pievos, mūs šilai.

Nebijome mes nieko,
Nebijome mirties,-
Mūs šygiiai smūkiams lieka,
Kaip gairės atseitės.

Šygiuojam nepabūgę
Į laisvę su daina,
Ar dulkės, ar tai pūga,
Ar spalio dargana.

Tiesus mūs laisvės kelias,
Sunki didi kovs,
Mūs mūsų šygių kelias
Prispausta Lietuva.

* * *
Atėjo vakaras į girią,
Atėjo ilgesys pas sus.
Berželių šakos prasiskyrė
Ir pučia vėjas nuo namų.

Frie laužo sėdi laisvės broliai
Akis įsmeigę į liepasas.
Tai vėl prasmege girių tolyj
Kovos ir nerimo diena.

Plevenk, plevenk, miela liepsnelė,
Ir su mumis drauge dainuok.
Į laisvę veda mūsų kelias,
Į saulės kupinas dienas.

Atėjo vakaras į girią,
Veidai užsidegę ugnim.
Sviesta tamsoj mums kelią skina,
Drąsiai mes lengiam atelitin.

Pietų Lietuva

LAISVĖS KOVOTOJAMS

O, Viešpatie, dangaus ir Žemės Tu valdove,
 Palaimink lietuvių šventoje kovoje
 Ir duok jam stiprybės, kad jis nemusilptų
 Kovoje už laisvą, tikybą ir meilę visų.

Stiprink jo dvasią ir meilę Tėvynei,
 Kurią jis pamilęs nuo amžių karštai,
 Kelcinski nuklysti nuo kelio teisingo
 Į kurią jis įstojo ir šengia tvirtai.

O šuvusiems broliams karštygiams
 Dangaus karalystės atverki vartus,
 Ir tegul maldas jie tenai sukoja
 Dėl laisvės, dėl laisvės Tėvyinės brangios.

49.12.01.

T e g i m a n t a s

PARTIZANAMS

Nuo arklo jūs broliai, nuo šalgio,
Tėvynės sūnai jūs taurieji,
Išėjote laisvės parnešti
Kartu su pavasario vėju.

Tėvynei jūs viską aukojate,
Brangiausiąją turtą - gyvybę.
Jūs kaustėte, pamynę pavojų,
Už laisvę tautos ir vienybę.

1949 m. pavasaris

LAISVĒS IDĒJA

O laisvės idēja manoji,
 Tu tekia didi ir šventa,
 Tu meile visād man liepamoji,
 Es manim tu vis eini tvirta.

Aš ieskojau tavus ir ilgējus,
 Vis be tihelo, prasmēs gyvenau,
 Ilgai aš tāsēje kļūdojau,
 Bet tavo pagāliāu sūrado.

Tu pakēlai aukšēliāu mano sielā,
 Ikvēpiņā tavū sūrado.
 Es tavim man kančis yra niela,
 Dēl tavus aš ir sirt nebija.

Daug gyvenimo misti sūrado,
 Dūgel šūsta parbļokšti sudrū.
 Dēl tavus kēmē juokiasi, rauda,
 Dēl tavus tiak pasaulj keliū.

Pučis vējai ir nevilti sēja,
 Kaškas šaukia ir moja mans, -
 Regāliū, man nelaidēliā idēja,
 Sūgalēti turia aš save.

Vienas tikslas ir vienas vis kelias,
 Nepasuks, nepakreips nicks manus.
 Tu didi ir šventa, o idēja,
 Gyvenū aš tiktai dēl tavus!

1949 m. pavasaris

R u g i a g ė l ė

PARTIZANE

Šalių girių partizane,
Tikrasis Lietuvos sūnau!
Klausyk, kaip liūdnai medžiai žlana,
Tai sako pasaką jie tau.

Ramus, drąsus tu ir galingas
Vis židri mirėdai į akis.
Už savo pavergtą Tėvynę
Tu nebijai vargo buities.

Iš vargo tavo šydrios akys
Prigeso, plakanti širdis.
Aukėji jėgas paskutines
Dėl savo mylimos šalies.

Est tu nežūsi, aš tikiuosiu,
Nes Dievas tavęs neapleis,
Aš tavęs laukiu ir meldėsiuosiu,
Sugriūsi tu laisvais keliais.

Sveikina tave laisva Tėvynė,
Takeliai šydintys margai,
Semtė motina šypsosis,
Kai tu parneši laisvą jai.

1949 m. rudenio

Partisane, ko taip liūdi,
Blanksta tavo akruostai.
Ar mamaitės pasiilgai,
Ar vaidenas tau namai?

Žalias miškas šis apsupęs
Užliūliuos tavo slapčia
Ir sena motulė tyliai
Pabučiuos tavo sapne.

Tave, grįžtantį į mišką,
Ji toli, toli lydės.
Slaptą ašarą nubrauks ji,
Širdy ilgesys šydės.

Tau kovoje, partisane,
Tenesudreba širdis,
Nes tik tu savo Tėvynei
Laisvės saulę parneši.

Pietų Lietuva

NAUJAS GYVENIMAS

Praile žitos niūrios dienos
Ir vėje šokis ten miškuos.
Ne taip gyventi mes čia norim,
Klausytis ne tokios dainos.

Sunku šydėt, sunku šalineti,
Kai krinta šalnos ant žiedų...
O taip norėtum dar kartą
Gyvent gyvenimu nauju.

I šviesią padangą pasikelti,
Pakilt pakrančių drugeliai
Ir jausti plūstant tylų džiaugsmą
Iš visų plevų ir kelių.

O būtų linksma, būtų gera,
Klevai džiaugtųs kloniuose,
Kiti barai laukuos šydėtų
Ir kitos švaigždės sukštumoj.

Praile žitos juodos dienos
Ir vėje šokis ten miškuos.
Naujai gyventi tuoj išeisim,
Klausysimės naujos dainos!

Vakarų Lietuva

E g l i s

TAUTKMIŪI (I poezijos albumą)

Kai, Tėviškai šaukiant, palikę namus,
Kovon pasiryšom ne vienas,
Kantynės ir vargas užgrūdino mus
Kiečiau, negu patrankų plienas.

Juk laisvės keliu mūsų žingeniūs pirmus
Iprasmino kritę karštygiai,
Ir šėlė šalies vėda pergalėn mus...
Aukščiausias palaimins šį žygį.

Tad tęskime kovą suglaudę gretas
Prieš smurtą ir šlykščią apgaulę.
Be baimės pirmyn, jei ir šūsins katras,
-itiems patekės laisvės saulė!

1946-7 m. žiema

Ir gyveno jaunas partizanas,
Jis valdovas žaliųjų miškų.
Per miškus, per girias,
Šiandieną čia, o ryt jau ten,
Per girias, girias, girias, girias...

Cit, neverki, jauna mergužėle,
Aš iš miško greitai sugrįšiu.
Per miškus, per girias,
Šiandieną čia, o ryt jau ten,
Per girias, girias, girias, girias...

Kai sugrįšiu jaunas, neprašuęs,
Tai tavo, gražuole, paimsiu.
Per miškus, per girias,
Šiandieną čia, o ryt jau ten,
Per girias, girias, girias, girias...

Ir gyvensim mes tada laimingi,
Nes laisva bus mūsų Lietuva.
Per miškus, per girias,
Šiandieną čia, o ryt jau ten,
Per girias, girias, girias, girias...

Pietų Lietuva

Laukinakė

NEUŽMEREK AKIŲ

Žvelg' dangus, kur debesys prašysta
Marionis švaigždžių.

Kai melvi šiedeliai vysta -
Tu nepamerk akių.

Ak, širdie, jauti tu skausmą,
Sopulį - tikiu.
Tėviškai išliejęs jausmą
Nepamerk akių.

Paukščiai, palikę baltą šalį
Klyks, parklyks kelia.
Į baltutį paukščių kelią -
Nepamerk akių.

Pasiūbuok, lyg melsvas linas,
Frie vagos rugių.
Nepalies širdušės švinas,
Tik nepamerk akių.

1949 m. vasara

R o d r i g a s

L A I S V Ē S K O V O T O J U I

Nebalsies yr' sudros senam gēuolui giriū,
Neiļgāsdins je nei klāsta gantos,
Nors vēsulai atēina iļ uļ šimto myliū,
Bet galiāno giriū nepalaušia nieksāos.

Taip pat partizano - Tēvynēs gynojo
Nepalauš šisurais priešo klāsta,
Nes je stiprioje krūtinej
Dega galinga, naikint priešā, drāsa.

Jis kovoja uļ bočiū mūs šali,
Uļ ištrestus Sibiran brolius.
Kai prisimena sunkiā daliā Tēvynēs,
Pasiryžimū dega jam kraujas.

Ir būk tikras, drāsus partizano,
Laisvēs dienu, tikrai pamatysi dar tu
Ir, su skambānāia daina krūtinej,
Žengai Tēvynēs vieškeliu plačiu.

1949 m. ruduo

KULKOSVAIDŽIAMS GROJANT

Aš girdžiu, kulkosvaidžiai groja,
Nužygiavo raudonąją būrą...
Mūs broliai partizanai pavejoj,
Ne vienas gal mirtis prieš akis.

Gal ne vieną mirtis apkabino
Savo barškančiom rankom šaltom,
Gal ne vienas sužeistas kankinas
Ir kovoj paskutinėm jėgom.

Dieve geras, pasaulio valdove,
Stiprink jėgas Tėvynės vaikų,
Kad parblekštų prakeiktą tironą
Mažą skaičiu dievyrių aukų.

Priink malda, pasaulio Tvėrėjau,
Iš našlaičių, tavęs šaukiančių,
Ir padėki Tėvynės gynėjams,
Duok kautynėms drąses ir jėgų.

Ne Tavęs jie prašs, kaip šešėliai,
Tarp putojančių upės bangų,
Ne Tavęs, o pasaulio Tvėrėjau,
Reiškęs sągijų velnio tarnų.

Jūs drąsuoliai, o mes liksim bejėgiai,
Surakinti grandimis vergai.
O, Dieve, pribūk jiems pagalbom
Kovoj su pekles slibinais.

1949 m. pavasaris

" " "
Mes visuomet pasirengę
Susitikti priešą.
Krešte budelių nevengiam,
Kai gintiną plėšia.

Tariam šodį, kertam smūgį
Ir visuomet laimim.
Košam tautai šinią dūlingią:
Lietuvoj bus laisvė!

kai sugaus garsus trimitas
Priespaudai sugniužus,
Kur tu dingsi, krauju mitos,
Išdavike, šliuže?!

Pietų Lietuva

DEŠKY PARTIZANŲ HIMNAS

Ar snings, lyje naktį, dieną,
Ar šaltis kruso mus,
Žinau aš laisvės kelią vieną,-
Kovot dėl jos ginklu.

Mes partizanai vyras į vyrą,
Mes viščiškai miškų,
Ar dainos skamba, švinas byra,
Mums visados ramu.

Į pergalę ryžtingai žengiam,
Sirdis pilna garbės,
Aplink granatam apsispenge...
Ranka nesudrebės.

Drąsa ir ryžtas spindi aiškiai
Akyse ir veiduose,
Valia nemagalima reiškiama
Tėvyną atvaduoti.

Nors sąjūdis šaunus, garbingas
Sudėjo daug aukų,
Bet vyrų jam narsių nestinga,
Dėvynių, kariųgių.

K e l e i v i s

NAKTĪ

Žvaigzdenēs mirga dangujē,
Mēnulis šypsoi deļā,
Vējelis supas viršujē
Pušeliņ, snaudziandīņ nakdā.

Po šygio ilsiņi draugai,-
Kvapās sakņ toksai svaigus
Ir, lyg kād motina, meilīni
Būdiņoja vējas jū skruostus.

Jie savē Tēvišķē brangies
Bekēistū i jokins turtus,
Kei savē bērns šydināis
I smaragdus ar rubinus.

49.09.30.

* * *

Į laisvės mės žiburį kopiam,
 Į saulę, į mėlyną dangų,
 Aukotis iš bočių išmoka,
 Jų pėdom kovodami bangiam.

Daug kartų piktieji tironai,
 Šešėlių klaikių pagimdyti,
 Uėplūdavo žydinčius klonius,
 Smūtkelių keliais nusagstytais.

Ir liūdavo šagrė arimuos,
 Netekus pūslėtujų rankų -
 Sesutė ant grėblis parymus
 Liūdėdavo, dundant patrankom.

O buvo vasaris saulėtas
 Prieš trisdešimt metų margųjų,
 Kai bokštuose ėmė sidėti:
 - Gana jums valdžios svetimųjų.

Krauju savanorių aplietos
 Žydėje tėvynėje gėlės,
 Ir juokas ir dienos saulėtos
 Išskleidė klaikiuosius šešėlius.

Bet grįžo tironas pakrantėm
 Šventosios, Nevėžio, Dubysos,
 Kad savo grobuonišką ranką
 Lietuvio krauju apšlakstyty.

Ir griebėlės rauda vasarėjū,
 Ir bokštų varpai lyg apmirę...
 Nutilo ir dainiai artojai,
 O tėviškes pakeitė girios.

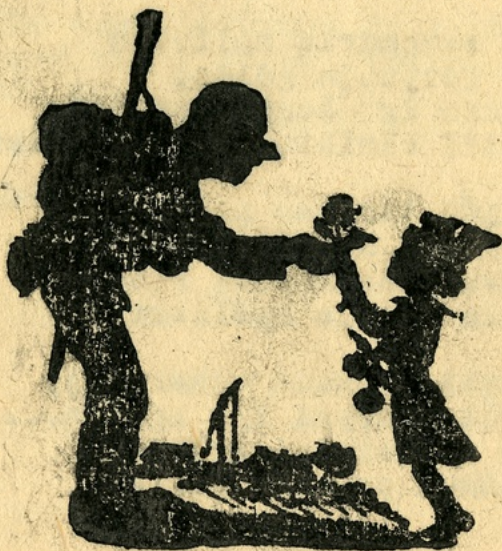
Čia gera, kai naktys ateina,
Kai grįžtam po žygio ilgetis, -
Tik čia dar tebenkamba dainos
Iš meilės Tėvynai sudėtos.

Ir nieks nesugrius mūsų vilčių,
Tikėjimo pergalės rytu, -
Juk vieškeliai laisvėn ir tiltai
Ant mūsų pečių pastatyti.

Ir grįšim pro sodžius pro liepas,
Pro seną pasvirusį kryžių,
Talp telimą uostą pasiekę
Į aušlą, į stėitį didžią.

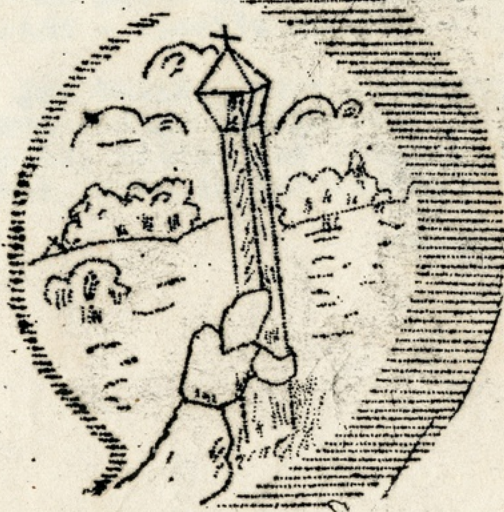
Siedės metų eilės pro šalį
Ir audros natils ekeanus, -
Tik, broliai, drausian! sunkią dalį
Išnešim keliais partizano!

1948 m.

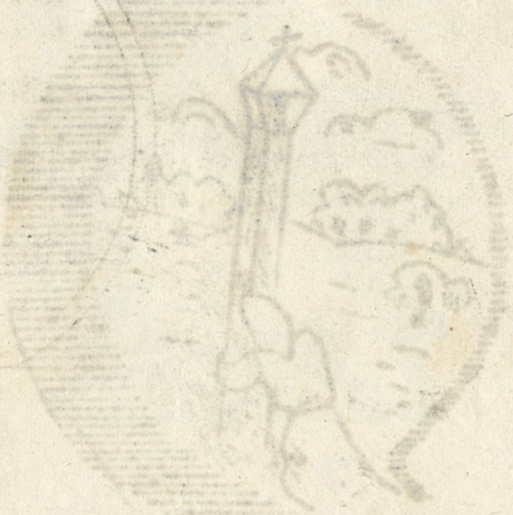

tik vieningai dirbdami nuveiksime
didžius darbus!

VIOTINAI BROLIUI, SESEI

WATERBURY
VERMONT
1822

1822

MOTINAI

Dažnai kartoja mano lūpas
Tą brangų žodį - motina, -
Bet tu tyli, lyg negirdėtum
Už durų amžiams suvertų. - Mama...

Mamyt, ar dar nepailsėjai
Nuo taip sunkių, nuožmių kančių,
Kritinė ar dar neatvėso
Nuo mano ašarų, karčių. - Mama...

Nuo tavo ašarų, našlaitė,
Kiečiausias uolos sudrebės,
Tik neprikels manos iš kape
Ir nepaguos, neprakalbės. - Mama...

Mamyte, kodėl tavo lūpas
Budažė laimės šypsena,
Ar tau saldi kandis nuo priešių,
Vardas - bandito motina. - Mama...

Ir juo toliau, brangi mamyte,
Tavęs labiau paigėniu.
Dievas, miškus jau iškišiojau,
Sakyk, kada ir kur rasiu. - Mama...

Pietų Lietuva

V y t e n i s

MOTINAI

Kada, Tēvišķā puošēmos, vyšniec
Balto mušlino skraistēse skāš,
Tu vēl lauksi naselei sugrištant
Ir sapņose ilgēsie manš.

Tik pavasaris keliā mūsā rodo
I namsā iē šaliņu mišku.
Juo praesik... ir sutemos juodes
Nyks, kaip šmekles uē māsū pešū.

Dabār lauki, ilgiesi ir ryņai
Tu sūnsus, kurs paliko namsū.
Juodes rudenis naktys baugina:
Liburēlis toks manšas - tassus.

Taip norētus sugrišti plačiaisīs,
Armenēlais mūsētāis, kelisīs
Ir, mušluošēis Tuā ašarā vaikiš,
Sūramint ir paguosti šveiniš!

- Savo tēvišķē laisvā atpirkom!
(Te per amšins jī laimā matys.)
Klaikiēs sutemos saulēj ištirpē,
Nobaugins jau tavēs naktisīs.

1947 m. ruduo

E g l i s

Pracitēs rūkuosē
Atminimū gōlēs,
Pracitēs rūkuosē -
Mylimi šēšēliai,

Dar skyse stovi
Atvaisdas motulēs,
Dar ausyse skamba
Mielas šis-šis liš-lis.

- Ak uš kq, Dievuli,
Atēsi motulq,
Mamq mēlynakq?

Kq jos meilē reiškia,
Kod' suprantam niškiai,
Tiktai jos netekq!

49.04.27.

Ž v a i n y s

MUS LANKANČION

Jeigu mus aplenkyti šadi -
Kuslakinki sau rūtų šakelę,
Garbanas pasipuoški šiedais,
Prie krūtinės priseki gėlelę.

Kvapį rūta mama laisvą primins,
Laikus kupinas džiaugsmo saulėto...
Maudoni, tavo skinti, šiedai pasakys:
.. Brolių kranjo dar daug bus pralieta...

Šet neverki, mergelė brangi!
Nebelgai jau lenta kentėti.
Kugarmės amžinai prasitina
Dienos siaubo, kančių neregėtų.

Rytys slėgusias miglas nuvys,
Nasin šviesiąją dalį atgims.
Birbti, kurti jaunimą pašauks
Sesirtinga maironis tėvynė.

Mes gyventi sugriūšime vėl
Iš miškų į gyvenimą šviesų.
Didžion ateitin Lietuvai vėl
Grįšim vieškelį platą ir tiesų.

Grįžtančių pasitikt eidama,
Skink gėlelę iš to pačio darželio.
Jų šiedai lai dar kartą primins
Mūsų meitą kraiviną kelią.

IŠTRENTOJIS LAIŠKAS

Pakvipto ir rūtom, ir mētom,
 Ir diemedžiū kvėpia žaliu,
 Tartum kvapas laukų nusylėtų
 Šit atskridęs tavu laiškeliu.

Mašyk, mylimoji sesute,
 Ilgus, ilgus man laiškus dažnai.
 Juk žinai, kaip sunku yra būti
 Atskirtai nuo Tėvynės vienai.

Gal gerai nesupranti, sesute,
 Kaip sunku be Tėvynės brangios.
 Ak, kaip gera, kaip gera dar būtų
 Škinti sėlvas vosilkas rugines.

Man Tėvynė kasdieną vaidenas,
 Linčiai gelavi pakely
 Ir kryžius darželyje senas,
 Girios, pievos ir sodai žali...

Man vaidenas brangioji sesute,
 Likus viens senatvėje vargt.
 Ak, nors kartą dar ją pamatyti
 Ir mirštant skis jai užmerkt.

Babar Tėviškėj rūtoms žaliuoją,
 Škamba sesės daina prietamy,
 O čia plačiosios stepės liūliuoją
 Ir veidai čia visų svetimi...

1949 m.

Upės bēgs ī malsvā toli,
Gervās lēks ir vėl sugriš,
Bešinas tik sē, motule,
Ar pabeisiu ī duris.

Bešinas, kur man pareiti
Per sodeli takeliu.
Tēviškēlē panikeitus,
Mēr sodelyje gēliu.

Kur gista bakūšē zymojs',
Kur dainel, dainavai,
Šiandien viskas - tik arinas,
Iē bakūšes - pelenai...

Kur sugrišti, motinėle,
Kas duris man atdarys?
Mēr sodelyje slyvū,
Sē te beržo nematy...

Jei pareičiau, kas gi lauktū
Prie varteliū geltonū?
Veltui tavo vardā šaukčiau,
Tu toli ten už... kalnū...

Tu Urale, motinėle,
Tētis jau šaltuos kapuos...
Kas pakles man patalēli,
Kas nuvargusi paguos?

Kas nušluostys karštā veidā,
Atsigurti kas paduos?
Nemanėly; saulei skostant
Kas dainel, padainuos?...

A l k u p ē n a s

J A I

Bar tuomet, kai pro beržą akarotą
sums atrodė gelėtas dangus,
supratau, kad širdis valdo protą,
kad kažkas taip suartino mus.

Nėgo dienos lyg bitėms gelėse...
tuščia būtų gyventi be jų!
Vakarai, tylumoje išblėse,
neužmerkėdavo mūsų akių...

Net mylėt vien Tave negalėjau, -
Sau priskyriau tėvynės vargus.
Neblaškiama kaip pūkas ant vėjo,
Mors likimas atrodė baisus.

Nepalausė vargai ir pavojai, -
Už Tėvynę ir mirt nebaisai!
Tik skaudu, kad Tu net nepasojai,
Kai skubėjai nuo miško taku...

Tave spnešė dulkės parado,
Atitolo vargai svatini.
Kažkas naujo Tavy atsiduro,
Tai, kas buvo, pamiršti imi...

Seramu, kartais širdį taip gelia.
Laimę tik atsimenuos randu...
Net vistiek kantriai seksiu tą kelią,
Mors jūs esat man brangūs abu!

1946 m., spalio

Laukinukė

SASEI TEVIŠKĖJ

Puošis gintaro karoliai
Josios rūbą, jos krūtina.
Kaikur toli dunda uolos,
Dunda, grumies akmeninės.

Jos subyra jai ant tako,
Jos sutrauke jai karoliaus.
Vėjas sušvilpė, sušneko,
Gudžių naktį klysta broliis...

Kažin ką tyliai pasakius
Rankas maldai surakino.
Merkiusi šibučių akys,
Akys asarų pritvino.

Blaškos bangos, šesė tvinksi,
Barsto gintaro karoliaus.
Ar begriši, ar berinksi
Juošius sesei, mielus brolii?!

1949 m. pavasaris

K E N Ū I A N T I M O T I B A

Jau vakaras, sutemo kasim,
 Žolynas apdengė rasa.
 Pris vartų draikos rūko žydas,
 Pris vartų motina sena.

Jos veidas raukšlių išvogtas,
 Balti sidabriniai plaukai.
 Prigėso akys sąsaretos
 Židri į vakarus liūdnei.

O vakaruose saulė gęsta,
 Saulėleidžiai lyg kruvini
 Driekias už pušų viršūnių
 Žydriu mėlynu dangumi.

Senutė, lyg medžio stovyla,
 Maldai sukaupusi mintis
 Stovi sulinkusi, bejėgė,
 Tarytum laukdama mirties.

Ten toluose aidi žūniai,
 Loja kulkosveidžiai miške.
 - Ak, Dieve, - sunkiai atsiskusta
 Alpdama motina sena.

Kulkosveidžiai anštant sustoje,
 KVP-istai grįžo atgal.
 Senutė laimingai šypsuoja, -
 Sūnaus nesivežė jie dar.

Vakare gavo tikrą žinią -
 Partizanai pranešė jai,
 Kad mūšis prasėjo sėkmingai,
 Net sužeisto nėra visai.

K e r n i u s

D A I N A

Vakarai auksiniai alyvas bučiuoja,
Berželiai sukumpa vakarėj maldoj,
Tonz pilka lakštutė gojelyj prabyla,
Liūdnoš dainės sklinda prieblandoj.

Frie svyrančių alyvų jauna lietuvaitė
Tyliai vakarėlyj laimę savo bėrė.
Šypsantis veidelis raudonam tviskar
Siandien bernužėlis atkeliauti turi.

Jos melsvų akelių žvilgsnis ilgesingas
Ties šalinis berželinis vis dažnai nuklysta,
Kur svyrnuoklis beržas ošis paslaptinai,
Kur sidabro rasec šakelėse tviska.

Ir ilgai ji laukė, ir ilgai rymojo,
Prislėgta širdelė blaškėsi skausme...
Vien šiaurus likimas šalia šonų kloja,
Šaviai nuaidėjo šaliname miške.

Ir nebeuaukė mylimo bernelio
Vėly vakarėlį, šalinis vyšnių soše.
Už tėvynės laisvą padėjo galvelę,
Kulka piktė priešė krutinę perakrodė.

1949 m. pavasaris.

L o r e t a

MYLINAJAI

Aš šinau, manęs grįžtančio lauki,
Prisikynus darželio gėlių,
Ir išeini pro vartus vienplaukė
Pažūrėt, gal ateinu keliu...

Nelidėki, jauna mėlynakė,
Grįšiu aš, kai bus laisva tėvynė.
Plaks vėl širdys smuoket kai plakė,
Kai rytuose išblėso aušrinė.

Nes išeisiu į žydinčius laukus,
Kai rase dar žieduose spindės.
Aš tau rošį išeksiu į plaukus,
O mūs juokas padangėm skambės.

Nubūdinuosiu nuo veido tau skausmą,-
Tu šypsosis, kaip saulė šviesi,
O dabar, kol dar tėviškė kenčia,
Tu maz tyli svajonė esi.

Tu išeini pro vartus vienplaukė
Pažūrėt, gal ateinu keliu.
Parymok, dar truputį palauki,
Aš sugrįšiu, nes tave myliu.

1949 m. pavasaris

POGRINDŽIO ŽODIS

Kovos dvasia kad nenublanktų,
 Nauja jėga bet pasirodyt,
 Visus durus tautiečius lanko
 Lietuvių pagrindinis žodis.

Slaptųjų eglių gludūmoje,
 Kovių šešėlius pagindytas,
 'is eina skelbt lietuvių tautai,
 Kad sutemos bus išblaškytos,

Kad greit tauta iš miego kelais,
 Kad sušta jau diena į šventę,
 Kad laisvė į duris tuoj bėsis.
 - Pakilk, lietuvi, lig šiol kentęs!

Židreki - ugninė laisvės žaros
 Jau apima dangaus šidryną,
 Pikti šešėliai žeme driekias -
 Danginas ir visoje Tėvynėj

Tik skamba trankios karo dainos,
 Girdėt trimitai, dunda būgnai.
 Tai plečias pagrindinio žodžio
 Įleptos Laisvės Kovos Ugnys!

1948 m., balandis

MOTINAI

Kodėl, mamyt, šiandieną Tavo skruostus
 Vilgo ašarų gailių lašais?
 Kas Tavo, motule, širdį sugraudino,
 Kodėl Tu verki, tarytum kūdikiu tarsi?

Masoje Tavo veidas raukšlėm išvogtas,
 Balta galva Tau darosi sunki,
 Sunkus, motule, Tavo senatvės kelias,
 Nes širdis nerimsta, liūdėnis pilnas.

Sukniubo motina sena prie kryžiaus,
 Ant kelių puolus su malda.
 Jos sūnūs trys už laisvą žuvo,
 Ketvirtoji Sibiro auka - tai motina sena.

49.13.14.

Laukiukas

KUČIŲ VAKARĄ

Baltos, baltos tiesias pievas,
Merkiasi blakstienos.
Jis ant šakės. Jis, o Dieve,
Prakartėj ant šieno.

Angelių sparnai sušlama,
Klaupias piemenėliai.
O sulaušk, brangioji mama,
Plotką gabalėliais.

Lenkias kūdikiui edėiose,
Meldžias, meldžias tautos...
Viešpatie, atnešk ir suoki
Joms šviesos maldautas.

Kavirgdink šalių pašaičių
Tėviškėj - pražysiu,
Ant baltų, baltų pašlaičių
Kašlaitis pražysiu.

1949 m., gruodis

J u l i j a

TEVISKĀS SĒSĪ

Bēgs ir bēgs ī toli vakarai ir naktys,
Daugel kartu saulē vakaruosē skēs.
Pasillgius šiedo sē vandens lēlijū,
Kelsvo lino šiedo, šiedo ir tavas.

Vandenyje šydi baltosies lēlijos,
Vējas tavo skirsto garbanas plauky.
Tik, sese, sē viena atakirta nuo jūsy,
Kaip šis lieknas bēršas vidury lauky.

Blāķe jiji audros, šakas lauēo, sups
Todēl, kad jis vienas vidury lauky.
Taip, sesut, ir mano širdis yra līdņa,
Kuklydusi toli nuo gintū namū.

Memulīsk, sesute, kad šīandien sē viena
Toli nuo Tēvynēs, nuo gintū namū,
Šet tikiuos sugrižti ī tā gintū šali
Ir pspuošti vēlies garbanas plauky.

1949 m.

(Iš Sibiro)

AŠ GRĮŠIU

Gal būt negrišiu niekada
 Į tėviškę sielą,
 Tik graudi liūdėsio daina
 Suvirpins kartais sielą.

O tyli ilgesio daina,
 Į Tėviškę nuskriski,
 Kai mylima liūdės viena -
 Jai rožėmis prašyski.

Ji rožės žiedu pasipuoš
 Savo kasaus auksines
 Ir sušinos, kad žūsiu aš
 Gindams laisvę Tėvynės.

Tu liūdnes dainas nedainuok!
 Žemė žiedais kaišysis.
 Jei būsiu gyvas, tai žinok,
 Pas Tave vėl sugrišiu.

O jei negrišiu niekada,
 Tu manęs neliūdėki!
 Kai skęs pavasaris žieduos,
 Kartu su juo žydėki!

1949 m.

A l k u p ė n a s

MYLIMAJAI

Vakare tyliciais valandomis,
Jenei grįstant rūko patale,
Ir šodžiai kai virsta maldomis,-
Mano mintys skrenda pas Tave.

Daug laimingų valandų prabėgo -
Jos atrodė ilgaisiais daina...
Dabar jų ilgines, neužmiegu,
Bet vargu ar grįš jau jos kada...

Gal dabar aš laimės jau nustojaus?
Gal likimas bando tik jėgas?
Užslėgs tikrai šonė gistoji
Mano meilę Tau, nes ji šventai!

Tik kažin ar visa keičtversiu?
Gal būs nukeliausiu pas draugus...
Jei grįšiu, iš laimės aš verkisiu,
Nes be jų ir Tavo man sunku!

1945 m., rugsėjis

30
O š e l i s

SENEI

Vēsus, šaltas rudenēlis
Stai jau atslenska pas mus.
Kelināki, seserēle,
kad negriātu ī namus!

Nebočīnība pankštušēliai,-
Jie išskride ī dauss. -
Bet steiki tu dar vēliai
Per mišku, šaltas rasas.

49.11.01.

MYLIU ...

Myliu aš Lietuvą Tėvynę,
 Filis apgriuvusias, senas,
 Myliu aš vasarą auksinę,
 Myliu lakštingalų dainas.

Myliu aš praicitį dičingą,
 Didvyrių užmirštus kapus,
 Myliu rudens naktis sudrūngas
 Ir klevo gelstančias lapas.

Myliu smėlėtą jūros krantą
 Ir šėletančias bangas, myliu.
 Jei žmonės meilės neapmanta -
 Aš myliu šiedelius gėlių.

Myliu aš kryžių samanotą,
 Prie kelio rymanti tyliai,
 Myliu rugiagėlių rasotą
 Ir beržą, verkiantį gailiai.

Myliu aš debesie klajūnus,
 Žiogelio dainą, drugelius,
 Sesės darželyje bijūnus
 Ir brolio bėrus žirgelius.

Man tinka šalavos mėnesienos,
 Nakties ramumas nuostabus.
 Myliu pavasarį, purienas,
 Myliu perkūniją, šaibus.

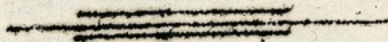
Myliu aš savo gimtą sodinį,
Žaliosius tėviškes laukus
Ir aprašyt man trūketa žodžių,
Koks mūsų kraštas yr' jaukus.

Myliu aš Lietuvą, Tėvyną,
Pilis apgriuvusias, senas.
Myliu aš vasarą aukelį,
Myliu lakėtingą dainą.

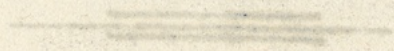
1949 m. vasara

fantos pakeistos kančios ir kovos
veda į prisikėlimą!

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

SUIMYAI NYŠINIKKSI

Filna smurdo Ēvarbaus,
 Kaip lavonas ģalta,
 Ziema prašūtīga jau baigias.
 Greit pavasaris auš...
 Tik Tavos jau nēra...
 Ir pēdsakus uņnešē snaiģēs.

Kad mylējai Tēvynę labiau kaip save,
 Kad nekantai smurto ir melo,
 Sīaurēs vējū ģaly trestinēs Tau dalia,
 Kaškur uš laukinīs Urale.

.....

Kebēra Tavos ģia...
 Byku, tušģia visur,
 Net ir atminimai nublanko.
 Tik priēš aušrę, nekģia,
 Paslapģiom iģ kaškur
 Sapnai ir šeģģelini atlanķo.

Ir vaidenasi Tavo rami ģypsons,
 Ir skamba susyse svajingai (mišķan
 Žodģiai tie, kur tuomet, palydģjus
 Kad linķejai: "Laimingai, laimingai".

Laimę mojai ranka
 Ģums, sesute, taģiau
 Laimuģēs paģiai neuģteko...
 Mirģe ģvaigģēds nekģia
 Nesvatingo dangaus
 Ir vēsulai pasakas seka.

Slaudiant pūgoms rūšioms, gal mirties
Gali jau ir lūpos sustingę (patalo
Bando, prisiminus broliukus miške
Ištarti: "laimingai, laimingai".

.....
.....
Nobevaikėditi Tau
Tėviškėles kolisis,
Nobastyti jau motinos veido,
Nobnylėti daugiau...
Kalsušta gėlė,
Gyventi vos tik išsiakleidus.

.....
.....
Kors likimo žiburais pragaištinga balna
Fakande auksines svajones,
Atminimų žieduos nenavys niekada
Gėlė tėviškėles dirvenų.

1947-8 m. Žiema

A l k u p ė n a s

S E S E I

Bekart mačiau šibucklių jūroj
Išnyrant garbanas gelavas,
Bet kas iš to dabar, kad šidriu -
Tavo jau nieks čia neatves...

Tu negirdi, kaip medžiai šnarsa,
Kai vėjas drąsko jų lapus,
O mus tarp jų ir šiandien gera,
Nes tu išsaugojai takus!

Lingos čia eglės apšarmotos,
Sustaugo vidurnakčiais vilkai...
Tave atskyrė šaltes groton,
Už jų tu karštyje likai...

1948 m. rudenio

G i r é n a s

SKAMBĖK, DAINA

Skambėk, daina, laukų arimais,
Kankynių kraštas netoli,
Belike žinginiai tik keli
Lig laisvės, iki pakilimo.

Užsuk į girią pas brolušį,
Pasveikink jį ir palinkėk:
Jis iškestojęs iki tiek
Šit baigtų kelią nepalūšęs.

Suskriuk į šitiro stepes,
Paguosk ten kędiantį artoją,
Dainuok jam suštanti rytėjų,-
Pas jį te viltys neužges.

Sustok prie kalinio langelio,
Pro tankius virbalus giedok,
Kad kęščios ir vargai vienok
Jau baigia eiti savo kelią.

Tik nepomiršk, daina, ir tu,
Kurie išniekino tėvynę,
Tu requiem jiems paskutini
Užtrauki grandžiai - "iš natų".

1949 m. pavasaris

Eugenele

NE VĒJAS

Klausyk, už lango vējas kaukia,
Dejuoja taip gailiai,
Je garsas tarytum ką smerkia
Ar skundžias kam vargais.

Tai ne vējas šis, kaukia
Skrajodamas po laukus,
Se vējas ten už lango randa,
Pakeisdamas garsus.

Tai broliai lietuviui dejuoja
Kaliėjim rūsinos,
Tai skundą vējas jų nešioja
Kudenie sutemos'.

Tarp drėgnų mūrų už štangų
Kandžia lietuvių šintai,
Kevot už laisvą pasiryšo -
Dabar mirėts tonai.

Budeliui juos kasdien kenkina,
Kandžias parinkdami,
Kruvinus, alpstančius palieka
Mirt bado mirtini.

Vējas, jų aimanas pagavęs,
Nešioja po laukus,
Kad laisvą mylintys lietuviui
Gęsta tamsinos rūsinos.

1949 m. rudenis

J u l i j a

TU TIKĖK

Frasiskleis žibuoklių melsvosios skutės,
Pasipuošęs pašlaitės tūkstančiais žiedų,
Vėl parskris varnėnai, pėmpės ir švėkučiai,
Tik negriš jaunystė iš anų dienų.

Gal tarpe žiedelių mersikės liūdėti,
Gal jų švelnios akys liūdesį sugers,
Gal tą baisų, žiaurų vargo metą -
Mano skausmo taujų džiugesiu pavers.

Filkas debesėlis akis pro akaisčią saulę,
Apsiniauks padangė, neliks spindulių.
Taip pro mano sielą ilgesys keliauja,
Kartais baisiai liūdna, nors ir tarp žiedų.

Net kai melsvos akys išsiskleis pakrūmiams,
Medžiai ir šakutės lapelius išskleis,
Su vasaros vėju atskrenda svajonės:
Tu tikėk, sugrišiu aš kartu su jais.

1949 m.

(Iš Sibiro)

BUVO TRYS

Buvo draugai tada trys,
 Lyg viena plekanti širdis.
 Buvo linksmi visada,
 Juokė širdys jų tada.

Kai sueidavo visi, -
 Daug kas kaupdavos širdy.
 Ir be šodžių jie kalbėjo,
 Viską sakė jiems idėja.

Mors ir siute tada vėjai,
 Apie pražūtį kalbėjo, -
 Jie ir mirti nebijojo
 Už laimingą rytą.

Kai išeidavo jie trys,
 Prakalbėdavo po to naktis;
 Popierėliai ant stulpų
 Kalbėdavo apie laisvą visų.

Bėgo dienos, bėgo metai,
 Suko jų likimo ratą
 Ir iš tų trijų draugų
 Atsikyrė viens iš jų.

Pasigėdo jo draugai -
 Gal negriš jis anšiniui,
 Gal neištikimas bus jiems, -
 Išduos priešams juos piktiems.

Bet draugų jie neapvyli,
 Nors kankina, bet jie tyli.
 Draugų priešams neišduos,
 Nors gyvybė jam kainuos.

V y m a n t a s

LAISKAS

Muskriski, lakštute, į tolimą šalį,
ten broliams, seselėms šitaip pasakyk:
Kad mūsų krūtinės nuriami negali,
Akys baisiai trokšta jusis pamatyti.

ilgos, ilgos dienos slenka mums be jūsų
ir kada paliaus jos jauną širdį spausti.
Valandoje skausme aš lig tolei būsiu,
Kolei mano lūpos galės jus paklausti:

- Pasakyki, mano mylima sesute,
Kaip ten geria šemė nėras žmonių,
Kaip lietuvių kaulais laukai parėdyti,
Bado šėkļa siaučia kokiu baisumu?

Aš tikrai tikiuosi - tu nieko neslėpsi,
Viską pasakysi su širdžia tyra.
Ką esatę matę paveikalu mupiešit
Kai grįšit tėvynėn, kai bus ji laisva.

1949 m.

S U N Ē N A S

KALINIANS

Ar dienu šviesiā, nakti tamsiā,
Ar tylu rytu, vakaru audringu,
Skrendu aš mintimis paš tave, notule,
Kur nūc bado alpti, nūc šalcie pirštai
stingsta.

Kandu tave išblykušā nūc bado,
Sulinkusiā nūc taip sunkiū darbu, kančiū,
Nūc ilgesio tėvynės, savu lauku, gintuju,
Su laisvės troškuliu baidiu.

Ir tie, kurie netekote jau laisvės,
Regiu aš jus drėgnan rėsy - kalėjime baidiam,
Visus aš jus šis užderytus,
Tik laisvės trokštandius regiu.

Kandu ir tave, sese, lauknose Sibiro
Bedirbaučią, it vergu senovėj šiloj,
O budelis vis keikia, kad tave jėgos silpnos,
Kad tu po našta darbe parpuolus suklypai.

50.02.28.

Laukinukė

MIRTIS KALBĖJIMU

Seniai natilo sargo šilingniai,
Krutinė, įkvėpk jėgų, jėgų...
O Dieve, švilgniai jujų, švilgniai,
Tarsi išalkusių vilkų.

Taip neseniai kvėpėjo klevas
Ties gimto sodo takeliu
Ir gubomis sudėtas javas
Pulku rikiavosi dailiu.

Bešėliai kameron atėina...
Mamytė baltą duoną raiko,
Širdį nugalėto šilo dainos,
Kasas vėjalyje sudraiko...

Ir merkiass, merkiassi blakstienos,
Vėteks, tėvyne, tau aukų... -
Už maše lange bėla diena
Ir šyla kūnas ant lentų.

1949 m.

K e l e i v i s

IŠTUMENTAI SEREI

Vėjužėli, žaibu skriski,
Kur kalnei Uralų tūno,
Kur nešydi molivas lina,
Kur nėra nė rolių krūno.

Pabučiuck sesutę brangią
Daug, daug kartų apkabinę,
Pasakyk, kad josios ilgis
Kūpinčiojėlis tėvynės.

Beputėlis jį nieka šekminės',
Tiktai mama klupus vis
Eragko rūbus nuo kratinės,
Nes sūnelis nebegriš.

Tikim: griši, eserėle,
Džiungsmo ašara riedės,
Kai tėvynė kels iš miego,
Kaip žiedelis obelies!

1949 m., kovas

D a i g a s

JĒZAU KŪDIKĒLI

Jēzau Kūdikēli, gimis prakartēlēj,
Laimink mūsu vargā, rodyk tikrā keliā.
Tu kiekvienam žinganyj duodi mums stiprytē,
Priespaudoje priēšū Jōgū ir kantrytē.

Tau tik pasiskysti mēs dabar tegalim,
Jēzau Kūdikēli, gēlbēk mūsu šali.
Be Tavo pagalbon mēs laisvi nebūsim,
Jeigu nepadēsi - vargsim ir prašūsim.

Viena mums paguoda stiprina krating -
Tavo širdīal pasuketa Lietuva Tēvynē,
Todēl savo kēnā, Jēzau, iģēlbēki,
Vargstančiam lietuviui pagalbon skubēki.

1949 m. ruduo

J u l i j a

ILGŪSĪS

Kaip norēšian perlekt tuos kelius,
Laišvu paukščiū perskristi erdves
Ir sugrišti Tėvynėn pas brolius,
Jei Aukščiausias neapleis manęs.

Aš matau ir tuos mėlėnus tolius,
Kurie tėjias už taigų plačią,
Ir tą dangų, švaigėdėmis nusėtą,
Ties kur vargsta tauta lietuvių.

Regiu ir tave, brangus broli,
Tolyje tarp Baltųjų miškų
Lietuvoje, Tėvynėj brangioje,
Apsuptą savo būrio draugų.

Ar ateis dar kada tas laikas,
Liausis kraujas tekėjęs brolių,
Kada džiunglis ir senas, ir vaikas
Laisve klenių ir plačių laukų.

Tai tada aš pasieksiu tuos tolius,
Kojomis perlingšniuosiu erdves
Ir sugrišiu Tėvynėn pas brolius,
Jei Aukščiausias neapleis manęs.

1949 m.

(Iš Sibiro)

SKAUBRAS

Per širdį giliai
 Žiaurus sepuliai
 Porskrodžia, lyg kardas aštriausias.
 Iš kraštų tolimų
 Salsakiau laiškų -
 Regiu juose kančias baisiausias.

Klausykite štai,
 Kaip brolių balsai
 Baltam popierėlyj dejuoja,
 Lyg gyvas žmogus,
 Kentėdamas skausmus
 Iš giles kratinės rakuoja.

Jau pas juos gamta
 Užmigo visa.
 Jau ten viešpatuoja žiemukė.
 Našlaičiai vergai
 Broliai lietuviai
 Nuo vargo ir ilgesio liūdi.

Ten visi vergai
 Nemiega visai
 Nors žiema, kaip vabalai krata.
 Iš rankų kirviai
 Ašikrinta visai,
 Nors pirštai ir gelia pūslėti.

Nors badas baisus
 Ir šaltis žiaurus,
 Bet poilsio visai nebėra.
 Dar skausmas širdy,
 Kad tėvynė toli,
 Tas nemigdo našlaitį ne vieną.

Per širdį giliai B
Veršias sopuliais,
Kai girdėiu tautiečių dejuones.
Kad miegas gilus
Nuvestų į kapus,
Nebūtų skausmingas taip kelias.

1949 m.

FRIBIRINUS

Kur švelgi, visur lygumos baltas,
Kur eini, vis purnynų kalnai,
Kur-ne-kur tik linguojs pušaitės,
Taip čia viskas atrodo skurdšiai.

Koks tas kraštas paniuręs, visnedas,
Kaip čia ilgu, gyvent neramu...
Ir eini tu be šliuogsmo, paguodos,
Be tėvynės laukų ir namų.

Stingsta kraujas nuo šalčio ir vėjo,
Taip baisu, sniegas spaudžia skia.
Pamanai: valanda gal atėjo,
Gal jau tyko šalioji mirtis...

vėjų vakarą grįžti pastogėn
Be energijos, valios, jėgų
Ir sakai: "O Viešpatie, šiandien
Sugrišau, dar kol kas gyvenu..."

Ir vaidensas sapnuos tau tėvynė,
Josios upės, jos pievos, laukai.
Mypsos saulė - žydrieji mėlynė,
Bet, o Viešpatie, tai tik sapnai!

Pabundi, vėl gyvenimam grįžti,
Vėl diena nešinos ir kenčių.
Kažko lauki, galvoči nesiryžti,
Kiek jau buvo sukisinių vilčių...

1949 m.

TRENTINĖ

Į dienas neramias ir miglotas,
 Į nežinomą ateitį tamsią,
 Tuėjai pasitikti likimo,
 Laistyt. prakaitu šemę bevaisę.

Palikusi džiaugsmą ir laimę,
 Ir tėvišką brangią, gimtinę,
 Išėjai tu viena į pasaulį,
 Išėjai tarp belaisvių - trentinė.

Tu nenulenkei galvą skriaudėjui,
 Nes gerbei ir mylėjai Tėvynę.
 Svetimi nepatiko tau vėjai,
 Už tai ir tapai tu trentinė.

Pasukojai tu vėsa Tėvynei,
 Kilnią suką jos aukuram dėjai, -
 Savo meilę ir savo jaunystę, -
 Ir po to ją palikti turėjai.

Tu grūmies su gyvenimu savo,
 Tau sunku, - jėgos gasta tavėje.
 Tavo veidas nuo vargo patalo,
 Paskendai tu sunkiam ilgesyje.

Bet maldauk Visagaliu malonės,
 Vilties neprarask paskutinės,
 Tikėk savo didžiąja laime
 Išvysti dar saulę Tėvynės.

Tu sugrišai pavasarį vieną
 Į žydinčią laisvą Tėvynę.
 Tauta tavę laukia ir ilgia,
 Vainiką nevystantį pina.

K e l e i v i s

MAMYTE, KUR TU?

- Mamyte brangioji, kur Tu, kur Tu?
Kašlaitai be Tavos gyvent sunku!
Nelaisvė šiaurioji visur persekioja,
O priešai užstoja saulutą daboją.
Mamyte brangioji, kur Tu?

- Aš guolyje lediniam Uralų guliu,
O sniegą pagirdėšiau širdies krauju.
Tiktai vandenėliu pas Tave atbėgsiu,
Ir bangoms švelnutėms kratingą apglėbsiu,
Lilūnosiu - miegot bus ramu.

Vėliau ramunėle prašysiu laukuos -
Suskynus įsekai savo plaukuos.
Ir tave paguosiu, kai klupus raudosi,
Lydėsiu, nė tėvišką kada kovosi
Ir džiaugsiuos, kai laisvė kvatos!

1949 m., balandis

TRYS KELIAI

Begęsta žaros vakaruose,
 Lys kruvinas dangus,
 Miškas, paskendęs rako šyde,
 Paslaptingas, ramus.

Toli kulkosvaiddžiai sulėjo,
 - Mamyt, kodėl, kodėl?
 Dar neseniai karas praėjo,
 Kas nori kautis vėl?

Prigęs motinos akys
 Sušvilgo ašarom,
 Paglostė gelavus dukters plaukus
 Ir tarė patylom:

- Dukrele, tu visai jaunute,
 Tavo laisva mintis,
 Bet jei taip nori - panakysiu,
 Kur tavo broliai trys.

Vieną tu jų gerai pažįsti -
 Pasiuręs ir šiaurus,
 BKVD ženklas kopurėj,
 Dažnai pravirkdo mus.

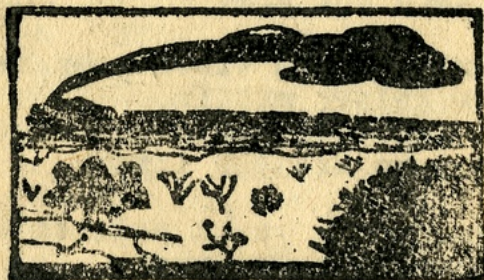
Antrą su ašarom akyse
 Frisimena dažnai,
 Kad like ištremtas Sibiran
 Vergauti amžinai.

Trešis šūvins miške girdējai,
Paskelbtas "bandītu",
Jis pasiryžs raudonnesius
Pavaišīti švinu.

Neverk, dukrele mano miela,
Gal neilgai tāp bus,
Oriš iš Sibīre ir iš miške
I gītnesius namus.

O MVD-istas kā ušdirbe -
Atsīimti turēs,
Savienīems tapqs išdavīku -
Nebeīšvengs mīrties.

1949 m.

grakeikinas krie ant jās visiene laikomai

RAUDONĀS SĒNS

"MANĪKŠIEMS"

Horis šodēiu pratar^t
 (Jei dar verti tokiu)
 Ir jums, naujo laika kūrējai!
 Kur su šodēisis dainas
 Išdarķytos, bīaurios
 Tēvņei dainnoti "išējot".

Ir pripilts eiliu...
 Kurīu, gi šintai
 Uš pinigā, greit pagindytā;
 Nēra formas tenai,
 Nēra tonu skambaus,
 Visķas verta tik rublio, tik kito.

Arba kritiko jūs
 Kavartysi lapus
 (Jei nekocktu rannom paliesti).
 Vien gera, grašu,
 Teberasi visur,
 Sklandomas! - lyg ištepta sviestu.

Pagirtas dar tas,
 Kura Tēvņēs raudas
 Gerisu uštušnoti mokējēs,
 Ir, kas gera, grašu,
 Sunaikinēs visai,
 Ušķasti i šem; padēje.

Gai Tėvynę mylėti
Kaip poeto dvasia
Taip niekas dar nėra mylėjęs,
Taigi, neikit kolinis,
Kaip keturiasdešimt pirmais
Išėjo Meris Balomėja.

Paskui ją Venslova,
Lindas Gira, Kapsukas
Ir visa poetu kalmenė.
Pagalvoju tada:
Jau Tėvynėj gana
Kriplaukė terybinis menas.

.....
.....

Tad gi linkiu rašyt,
Naujus tūkstančius rašt
Ir premijų tapt laureatais.
Gali baigtis juk tai -
Pasakysiu rimtai -
Neaiškūs stebinanti metai!

49.06.23.

ALPILAKSUKI

Grinkiškio valsčiuoj
 Ko nori paklauski -
 Geriausiai pažįsta
 Draugą Hibikauką.

Sautuvas per pelį,
 Ant šonc kepurė,
 Mat, paruošų punkte
 Šiltą vietą turi.

Seniau pigios rūšies
 silkės turgavoje,
 O dabar į kaimus
 su stribais vežioja,

Jei tikėtai pajunta
 Ką nors pavėluotą,
 Ar pieną, ar mėsą
 Laiku neatiduotą.

"Supyskinti" aktą
 Skuba kuo greičiau
 Kodėl pavėluota -
 Visiškai neklausia.

Zinoma, jei duosi
 Žąsina ar antį,
 Pakel juos suvalgys -
 Galėsi gyventi.

O jei tik muzono
 Nieko nelaimėsiąs,
 Nareiškia, daug kartų
 Čia nevaikinsiąs.

Tuoju konfiskuoja
Karvę ar bekoną,
Nes už kilogramą
Jam praverčia tons.

Sako, kad valstybei
Turit atiduoti,
Jei dar nenorit
Sibirian vašiuoti.

Pats į seną švarką
Viešai netelpa,
Nes, kaip lašininis,
Vos spranda pavelka.

Ašarų ir kraujo
Lig neties prigėras,
Samagoną saukia
Pas savo geradėjus.

O kai spekuliantai
Turgun suvažiuoja,
Nina paderėti,
Kiek sviestas kainuoja.

Tas puikus skanėstas
Jam labai patinka,
Todėl konfiskuoja
Su visa karninka.

Kol Stalino saulė
Mildys mūsų žemę,-
Kematys vargelio
Bis žmogus aptemęs.

ŽAGARĖS "KARALIUI"

Kai tik suvažiuoja stribukų grandinė,
visi juodeikičiai šūvi nusimina.
Atsivėš Toliūną, tą "karalių" poną,
prašo jis dešrelių, prašo samgono.

O jeigu žmogelis netur iš ko duoti,
tuoj Toliūnas stribukams liepia areštuoti,
sako: "kai daboklėj biški pasėdėsi,
kitą kart dėl mūsų visako turėsi".

Šine juodeikičiai, kiek jiems reik arielkos,
kiek reikia padėti mėsos ant torielkos.
Kaip vilkai išalkę, jie už stalą sėda
ir kas tenai yra, viską suėda.

Šiems juodeikičius esant vakaras netoli,
viens stribukas sako: "žagarė dar teli.
Baktį mus banditai gali pasatyti,
je visą sglyną žarnas ištaupyti."

Jei taip ilgai būtų, jis mus nuterietų,
Paskutinę karvę ir arklių išjotų.

.....
.....

Beį šinet, vyrušiai, turim saugą gerą,
kuri stribitnikams daug baimės įvaro.
Jie stribitnikus kartais išgainioja,
o kokį nutvėrę dugną išstarkuoja.

1947-8 m. žiema

GYVENIMAS ŽARBYŲ VAIDYKLOJE

Kas vargas tau, pasauli,
 "eilga tu patikėsi,
 Kad staliniška saulė
 yra teisinga, šviesi.

Mūsų krašte nebuvęs
 Gal niekas netikės,
 Kad laimė čia, tai šūvis
 vidur tamšios nakties.

Čia staigulys naktį
 Ar kelias - nežinau,
 Čia ir to užtekti,
 Ką vakar gyvenai...

Nes komunistai šauna
 ką nori ir kada,
 Už nušovimą gauna
 medalių visada.

Stribai-liandies gynėjai
 Bare dažnai kratas,
 Visur jie sukinojas -
 Pavogti gal atnas.

Jie nieko nesivaržo
 ir ima, kas patinka
 iš sodo ar iš daržo -
 Viskas jų skilviui tinka.

O jei kam pasiskūnai
 Ar padėjusiai tu,
 Tai Sibire supūsi
 tarpe mėsų kaltų.

Jeļi myli kas Tēvynē
Bandītais tuos vadīna
Ir paņējis geležiniais
Kankas jēms surakina.

Jeļi turi kņeni duones -
Tāi budošē jau esi,
Tāi niekšas, nevidonas
Ir iēgama bāisi.

Kas savo ūsiņā myli
Ir tēvišķās laukus,-
Nuveš uē šimto myliņ
I Sibiro miškus.

Iē tes netesugriši
Tu niekad atgālies
Ir nebapamatysi
Tu tēvišķās ūalies.

Beķaltas kraujas sunkias
I tēvišķās laukus...
Ķia dienas bāisiāi sunkies,
Gyvenimāa ķlaikus.

Pasauliņā laisvā perša
Ir saks, kaē āmogus
Pās juos seniai uķmiršo
Ir akurdā, ir varģus.

Ķet laisvi Ķia tik vāģys,
Ķurtingi tik plēšikāi,
Tik tie Ķionāi pavāģģs,
Kas jra iēdāvikāi.

Āla laomai neskirtingi -
Visi ģia ubagai,
Visi ģia neturtingi
Ir pensai, ir vergai.

Mors skelbia - liaudies vietas -
Bet liaudis alkans,
Nuplyšusi, nadržkus,
Ravargus, purvina.

Nuo ryto vos prašvinta,
Lig vakaro velyve
Kolchozmos prirakinta
Ģi dirba vos bagyva.

Ir visi ģirba, skuba
Be pensas, ir no san,
Nevalg, ir be rābū,
Neskundģias - pailsau.

Nes joģu pasiskūsi
Ar padeģuosi tu,
Tai Sibire supģei
Tārpe meģkū baltū.

Ir skelbia bolģevikai:
- Roģus pas mus ant ģemģs,
ģuona pas mus uģ dyģā,
ģul'ģiuģes vģnas nemias.

Tarybū sģģungoģe
Visad visģems ģerai,
Arģonika ģia ģroģa
re darbo vakarais.

1949 m.

R u g i a g e l e

KVD-ISTOI

Kai saulė rytus nusauksavo
Išėjai tu dulkėtais keliais
Ir, tikėdamas ateitimi šviessis,
Lūkai priešū su broliais tikrais.

Tu manai, kad rusas bus tau draugas,
Jas prisieki vergauti oklai.
Pašūrėk, kiek tikrų brolių šuvo,
Kurių eini pamintais takais.

Ką laimėsi? - tik smėlio kumbrellį,
Vardą išdaviko tautos.
Manai, kad pagerbs tave rusas,
Oi ne! to nebūsi niekada.

Žūsi tu kaip niekam nevertas
Ir niekas tavęs negailės,
Pro šalį praiedams net rusas
Sakys: - išdavikas šalies...

1949 m.

S Ī N Ē N A S

BOLŠEVIKUI

Ētai pavasaris jau eina,
Sniegas tīrpsta laukuosē.
Partizano širdīšai linkama,
Bolševikui gi - kanča.

Iki šiol tauta kentejo
Jūsū rankoj, kraugeriāi.
Verkē motina ir sesē,
Kai jas trēmēt Sibīran.

Na, drebēki, bolševike,
Tu šmonījos kraugary!
Tau vēl vasara šalioji -
Diena, slauba, nešanti.

Gal ušvirai šalia kelio
Ar nedyboje kekioj,
Gal eglyne galā gausi
Pakabintas ant šakos.

50.03.20.

Z a u n y s

ISDAVIENI

Nemielas tau gimtosis kaimas,
Nemielai gintieji namai.
Išbėgus į artimą miestą
Tautiečių krauju gyvenai.

Ne tau šiandien vargas pašinti -
Partorgės tu vietą gavai
Už tai, kad įskundei kaimynus
Ir amžiams tu juos pražudei.

O kur tu tuomet pasidėsi,
Kai laisvė tėviškėj sušvis,
Nes judišką tu darbą dirbai
Už metamus rublius kelius.

1948 m.

MVD MYLIMAJAI

Pučia šaltas rudens vėjas
 Ir lietus lyhoja.
 Mergaitė vertuos pramus
 Laukia mylimojo.

Jos veidas gelvai išbalęs,
 Akys ašarotos -
 MVD-istas vakar grįžo
 Sunkiai sužalotas.

Oi, sesute, lietuvaite,
 Negerai darai,
 Kad raudono žaltčio tarną
 Tu taip pamilai.

Ar negaila tau Tėvynės
 Žaliųjų laukų,
 Kurios tavo tikri broliai
 Žermerkė kraują.

Ar negaila tau tėvėlių
 Verkiančių senų,
 Kai juos užkaltuos vagonuos
 Vežė iš namų.

Paklausyk, ką šlaza girios
 Ir tamsūs šilai,
 Kai juos baigis išnaukioti
 Raudoni skėrai.

Paklausyk, kai nuo Sibiro
Šaltas vėjas puš,
Išveštųjų sunkią dalį
Jis atneš pas mus.

Net tu nieko nebejauti,
Sesė Lietuvoje,
Mirtis dvokiąs NVD-istas
Tau šiandien brangus.

Net žinoki, lietuvaite,
Taip ilgai nebūsi:
Šitas svečias neprrašytas
Kelias į namus.

Susigriebęs savo lopus
Jis išeis skubiai,
Net sudie tau nepasakęs
Skirsis amžinai.

Kas tuomet tave apieistą
Kendrės priglaut.
Kuo buvai - visiems bus aišku,
Kerčikėn nė klausit.

Grįšk, sesute, lietuvaite,
Prie brolių savų,
Nors atgal ir grubus kelias
Grįšk, kol nevelni!

1949 m.

K e r n i u s

ATEITIS

Seniau valdė caras,
Valdė sus Antanas,
O dabar ant sienų
Kabo chuliganai.

"Kojų" jie atvėrė
Lietuvei atėję.
Vagia, ką nutvėrę
"Kojams" sutvėrėjai.

Išbadėję gaujos
Azijos dykynių
atplūdo plėšti
Lietuvos Tėvynės.

O tu gaujų vadas -
Stalinas plėšikas
Viešai laisvę žada
Vagims, apgavikams.

Nekaltos žmonijos
Ašaras ir kraują
Raudona slibins geria
Su Hydelių gauja.

Bet greit grūs gališnas
Kremliaus viešpatijos,
Ir mes laisvi būsim,
Nebeslėgs vergija.

1949 m.

TARYBINIAI TEISĖJAI

Seniau jie arklius iš tvartų vedė,
 žmonėms su peiliais pašonės badė,
 šiandien kitoki laikai atėjo -
 visi juos renka liaudies teisėjais.

Jie vien plėšikų vardą turėjo,
 o turtus lygint tik naktį oje,
 dabar išrinkti liaudies teisėjais
 be baimės vykdo vagių idėjas.

Kadaise tokį už vieną litą
 laikė už gretų uždarytą,
 šiandien be baimės gali nutarti,
 kas turto turi - viešai pakarti.

Keikia tik "buožės" jam vardą duoti,
 tada "teisėjas" gal konfiskuoti
 viską ką randa, kas jam naudinga,
 ko dar plėšikų draugijai stinga.

Jei veltui dirbti kas nors nenori,
 prievolių nenėš paskirtą svorį,
 tokiam jie randa stovykloj vietą
 ir nepagalii būsimo kieto.

Kartais pagauna tokią žmogystą,
 kurį Džiugašvilio nepripažįsta,
 tuoj nugabena jį į Verkutą -
 tegul ten graužia tik duonos pluta.

Nors mirties bausmės teismas neskiro,
 bet nutelstieji patys išmiršta,
 tačiau taip teisti tik vagys bando,
 kad žmogus mirtį pats sau suranda.

RAUDONI SKĒRAI

Visi paukščiņi jau išskričo
 I šiltus kraštus,
 Tik raudoni skērai liko
 Ziemoti pas mus.

Jau visus laukus nupynē,
 Nuēdē miškus
 Ir žmones surijo gyvus,
 Kur jiems priēdines.

Maskvoje skēriņ valdovas
 Taip galvoje sau:
 Čia nuēdus patylomis
 Reiks skēisti toliu.

Ēt kašin kaip šitā žygi
 Ištesēt galēs -
 Gal užgrobtuosius nuēdēs
 Pats padvēst turēs.

Jie savo raudonus gūšius
 Neš Sibiro link,
 Sparnais saulēs nebetendys,
 Aus šviesu splink.

1949 m.

P o e t a s

"DRAUGAMS"

Aš girdėjau, kai šūvisi tratėjo,
Suvo vasaros rytas puikus.
Zvinbė kulkos ir mirti, ten sėjo,
Ką muskims jos, paruoš tas kapus.

Kas išdrįso su ginklu kovoti
Prieš "tėvynę", prieš "liaudį" tautos?
Kas išdrįso mums kelią pastoti?
Kas nekenčia spalvos raudonos?

Partizanai - tautos išrinktieji,
Tai gyvybės ir laisvės šaknis.
Duokit kelią - šalin raudonieji,
Čia mūs šemėj jūs laukia mirtis!

Mes sprandimą čia jums parašysim
Tautos ir tėvynės vardui!
Palikt mus, išeit paprašysim
tik ne šodniais, bet plieno ginklu.

Nešalilai mes, mirtis mums nešalisi,
Mes nevengsim dėl laisvės suky.
Tu matai, okupante, jei neisi -
Tau visur čia bus liūdna, klaiku.

1949 m.

L a i s v u t ē

IŠGANOŠS

Jūs nekvatokit, iēgamos piktieji,
praēdē; tēviškes laukus.
Jūs nezanykit, kad šalis giatoji
dar kartā, atteidimā, duos.

Nejaugi jūs negirdit kerēto šankamo,
Nejaugi jūs nematot skausmo veidusot?
Juk jūs kadais vadinotēs lietuvisis
ir jums tēvynē buve Lietuva.

O kaip jums, iēgamos šiaurieji,
nesuvirpējo krūvina ranka,
kada ir tēvā, ir motinā, ir seserī lydējot
su šautuvisis, uškaltas vagonē.

O kam gi jūs tarnaujāt? -
Vagims, plēšikams, šmogēdēšians.
nesuprantu, kaip dar dabar jūs nesuprantat,
kad prakeikims kris ant jūs visims laikams.

Ēt galas jums tikrai steis!
Juk kelsis Lietuva iē vergo guolio
ir griē lietuvis iē toli nuvargēs,
Pamirē laisvas krašte dienas varguolio.

Manau, šī kartā neatleis nei šenē,
Nei brolis neatleis uē vargā juodā,
ir motina sans manau nedovanes,
ir kerēto šaukias nukankintū kraujas!

48.04.17.

S Ē n ģ n a s

ISDAVIKUI

Nei nevertas mirdšiet save tēvu ģemā,
Tēvynēs iġgama, šuo savu lauku!
Tu pats turētum tai supresti,
Išpirkti tautai kalte tā, kur padarei.

Net nei! Tu to vis nesupranti,
Kasdien ġiliau ġrimoti juodam purve,
Išduodi ġaijos barbaros save brolius,
Kad mirtu ġie ten Sibiro laukuos.

Jā kūnais ġrindi tu sau rytojans keliā,
Kad sauses pereitus klanus purvu,
Net šinok! Ūš tai tau atpildas atains,
Nes pasmerktas tautos esi senisi.

48.07.13.

L I E T U V O S R A Š Y T O J A M S

Ei, rašytojai, poetai,
 Visi dainisi Lietuvos!
 Kurkit kurinius gražiausius
 Dėl tėvynės mylimos.

Gana išganoms tarnauti,
 Derint tuščias eilutes,
 Gana slėpti laisvas mintis,
 Rašant neklausus širdies.

Kam pasauliui nesakyti,
 Kad tėvynė mūs graši,
 Kam prieš mintį vis rašyti,
 Jog dabar esame laisvi.

Mes Lietuvoje užginę
 Dirbkime Lietuvai tik,
 O kas išgama užginęs,
 Išgama tepasiliek.

Mums nereikia arėmliaus rojos
 Nei jo esulės šilumos,
 Stalinas jį išgalvojo,-
 Tegul pats ir džiaugiasi juo.

Ei, rašytojai, poetai,
 Visi dainiai Lietuvos!
 Dėl neprastburnių sovietų
 Nebesukime galvos!

1949 m.

SIAULENŲ "DIEVYRAI"

Jau vakaras į kėmą šengia,
 Tyliai niūniuodamas lopiūnų.
 Kažkur ten juodbėris nušvengia,
 Išvertęs vagą paskutiūnų.

Per kryžių rymančių šventovę
 Vyras ir prieauglis linguoja.
 Vieno krutiūnų žvaigždė puošia,
 Kitam - skarelė plevesuoja.

Jie ilgai vaikščioja ir tariaus
 Ir vis nuo kėmės kažką renka
 Kel vyras, judesi padaręs,
 Ore ištiesia savo ranką...

Neatsilikta ir mažasis -
 Abu darbuojas atsidėjo,
 O po kiek laiko keli kryžiai
 Sugriūva šemėn sutrupėjo.

Būkit prakeikti jūs, kurie
 Išniekint mirusių šventovę čia atėjot!
 Būkit prakeikti amžinai ir tie,
 kurie tą mintį jų galvon įdėjot!

48.04.29.

Ž a i b a s

BOLŠEVIKINIŲ TEISĖJAI

Kas ten valiuoja su stribų gauja,
Linksmi juokauja kažkokia merga,-
Tai teisėja LTSR tautos,
Išgana tapus mūsų Lietuvos.

Po visus kaimus vežioja ją,
Lyg mėtą tampo stribų gauja,
Kai kur sutinka ją deputatai,
Jų pačių perėti "demokratai".

Visur po kaimus, lyg šunys, loja,
Kad už teisingą teismą balsuoja,
Auris už balso tik pavogimą
Sibiru trenči lietuvius ima.

Keisti pasaulin laikai stėjo,
Kad iš tarnaitės tapo teisėja.
More ir nebaigus pradžios mokyklos -
Gali nuteisti trenči į stovyklą.

1948-9 m. Žiema

PAKLYDUSIAM

Brolī mano, mīelas tautietī,
 Aš matau, tu ne sau gyvenī
 Ir kelīnī tavo sunkūs, duobētī,
 Sustek! kur kelīaujī, eini?

Tu sustek nors vienai minūtēlei,
 Paklausyk, kā tam sako tauta.
 Ar naudos tu jai duot sūgebējai,
 Ar netars jī tam šodēis - klaida...

Gyvenīmas yra mokykla,
 Brolau, juk seniai tā žīnīsi!
 Kas dirba, gyvena - tas klysta,
 Bet klaidoj pasilikt - negerai.

Tai matai, mano mīelas tautietī,
 Gal netyčia tu taip suklydai,
 Atsimink, kad rytai švies saulėtī,
 Kad nubusti nebūt tau vėlai.

Atsigrišk, vienas sau pamąstyki
 Netoli juk dar tu nuėjai,
 Tau atleis dar tėvynė tą sykį,
 Nusiprask, kad darai negerai.

Brolau, mano mīelas tautietī,
 Mes-Tauta dar vis laukiam tavo,
 Jau nubodo visiems mums kentėti,
 Laikas būtų suprasti save.

Aš žinau, tau sunku dabar grįžti,
Tu bijai mums pašvelgt į akis,
Bet dar valios turi - pasiryžki
Ir tauta tau "gerai" pasakys.

Tad sugrįžk kol nevelu, skubėki,
Ir Tėvynei prisieks tu šventai,
Sirdyje vieną mintį turėki,
Kad dėl laisvės kovot privalai!

1949 m.

T U R I N Y S

TĖVYNEI

Pol.

Girėnas	Viešpatie!	9
Vytėnis	rakelės kryžius	10
Iš PL	(Tu esi tėvynė man)	11
Laukinuk	ė Lūkėsio šešėlyj	12
Sūnėnas	Prisikėline ap maršas	13
Kelėivis	Tėvyne mane	14
Loretas	Tau, Tėvyne, mane dainos	15
Poetas	Kas galėtų suprasti	16
Sūnėnas	Tėvų kovei	17
Regimentas	s mane tautai	18
Laukinuk	ė Tėviškė	19
Sūnėnas	Laisvei	20
Girėnas	Matau Tave	21
Sūnėnas	Pavergtajai	22
Laukinuk	ė Tėvynei	23
Mašlaitis	Lietuvai	24
Poetas	Tėvynei	25
Kelėivis	separduosiu Tavo	26
Sūnėnas	Tėviškėi	27
Kernius	Tai pakilki	28
Tyrlankių buktė	Ksi būsi Tu laisva	29
Laukinuk	ė Dar suplak, širdie	30
Vaidila	dėl Tėvynės ir laisvės	31
Regimentas	s Tu ilgiasi aušros	32
Poetas	Laisvės išsilgus	33

ŽUVUSIEMS LAISVĖS KOVOTOJAMS

Oželis	Žuvusiems	37
Girėnas	Žuvusiems	38
Rugingėlė	Žuvusiems Šapalui	39
Kelėivis	Žuvusiems Girėnui	40

Sūnēnas	Zuvusiens partizānams ..	42
Keleivis	Kelšņu kautynēs	43
Loreta	Zuvusiam pauiņai	45
Rugiagēlē	Tu nesugrīsti	47
Iš PL	Zuvusiam laibai	48
Pietu Zvaigždutē	Zuvusiam sausiņai	49
Keleivis	Virtuku kautynēs	50
Holandas	Tu išejai	51
Rugiagēlē	sniego Zvaigždutē ...	52
Keleivis	Palapišņu kautynēs	53
Kernius	Zuvusiam krokodilai	54
Zaunys	Zuvusiam lizdeikai	55
Keleivis	Zuvusiam zigmui	56
Rugiagēlē	Prie partizāno kapo .	57
Keleivis	Zuvusiam zādgailai	59
Pietu Zvaigždutē	Zuvusiam partizānai ..	61
Saitija	Lenču kautynēs	62

LAIŠVĒS KOVOTOJAMS

Ēglis	Vadui	67
Ēglis	(Su automatu rāņoj) ...	68
Vējas	(Mes - draugs...)	69
Iš PL	(Atējo vakaras...)	70
Sūnēnas	Laišvės kovotojams	71
Regimants	Partizānams	72
Poetas	Laišvės idēja	73
Rugiagēlē	Partizāns	74
Iš PL	(Partizāns, ke taip...) ..	75
Iš VE	Maujas gyvenimas	76
Ēglis	Tauteniņai	77
Iš PL	(Ir gyveno...)	78
Laukiniukē	Neužmerk akiņ	79
Rodrīgas	Laišvės kovotojai	80
Rugiagēlē	Kulkosvaidžiems grejant88	

IŠ PL	(Mes visomet pasirengę).	82
	Dėkų partizanų būnams ..	83
Kelievis	Saktį	84
Vytėnis	(Į laisvės mes...)	85

MOTINAI, BROLIŲ, SESŲ

IŠ PL	Motiniai	89
Vytėnis	Motiniai	90
Eglė	(Prasitęsė rukuose)	91
Zvainys	aus lankančiom	92
Loretta	Ištremtosios laiškas	93
IŠ PL	(Upės bėgs...)	94
Alkupyėnas	Jai	95
Laukinukė	Sesei Tėviškei	96
Augiasgelė	senčianti motina	97
Kernius	Daina	98
Loretta	mylimajai	99
Eglė	pogrindžio šedis	100
Sūnėnas	Motiniai	101
Laukinukė	RUŠIŲ vakarą	102
Julija	Tėviškes sesei	103
Loretta	AŠ grįšiu	104
Alkupyėnas	mylimajai	105
Uželis	Sesei	106
Loretta	Myliu	107

KALINIAMS, TREŠTINIAMS

Eglė	Suimtai ryšininkai	111
Alkupyėnas	Sesei	113
Girėnas	skambėk, daina	114
Augiasgelė	Ne vėjas	115
Julija	Tu tikėk	116
Yla	buvo tryc	117

V y m a n t a s	Laiškas	118
S ū n ė n a s	Kelinisams	119
L a u k i n u k ė	Mirtis kolejime	120
K e l e i v i s	Ištrentai sesei	121
D a i g a s	Jėzau Kūdikieli	122
J u l i j a	ilgesys	123
V y m a n t a s	skanusas	124
P o e t a s	Priscianus	126
T e g i s a n t a s	Irentinė	127
K e l e i v i s	Masyte, kur tu?	128
K u g i n g ė l ė	Trys soliai	129

RAUDONIKSIAI

G i r ė n a s	"Maniesiems"	133
K u g i a g ė l ė	Ribikaukui	135
S i a u r y s	Agarės "karaliui"	137
L e r v e t a	Gyvenimas 1948	138
K u g i a g ė l ė	MVP-istai	141
S ū n ė n a s	Bolševikui	142
Z a u n y s	Bolševikui	143
K u g i a g ė l ė	MVP-isto mylimajai	144
K e r n i u s	Atotis	146
S n a p a s	Tarybiniai teisėjai	147
K u g i a g ė l ė	Raudoni skėrai	148
P o e t a s	"Draugas"	149
L a i s v u t ė	Išgamoms	150
S ū n ė n a s	Išdavikui	151
K u g i a g ė l ė	Lietuvos rašytojams	152
K e l e i v i s	Siaulėnų "didvyriai"	153
Z a i b a s	Bolševikiniai teisėjai	154
P o e t a s	Paklydusiam	159

--- ooo ---